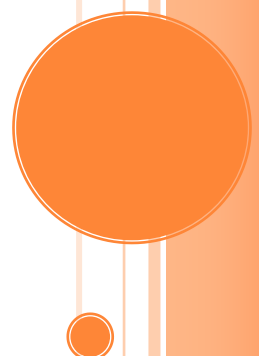

MENIGHETSUTVIKLING I SANDNES PROSTI

Utarbeidet av Rune Rasmussen
prostiprest med ansvar for menighetsutvikling i Sandnes
Sandnes, Juni 2013

Innhold

Oppgavedefinisjon – Metode.....	2
Oppdrag og oppdragsgiver	2
Nye menigheter	2
Materiale og metode	2
Konklusjoner og mulige veivalg	2
Er utviklingen i Sandnes annerledes enn andre steder?	2
Statistisk by og menighetsutvikling i Sandnes	3
Folkemengde totalt	3
Befolkning 0-18 år	3
Antall fødsler	4
Ny menighetsutvikling i perioden	4
Antall barn til dåp sammenlignet med fødselstallene	5
Konfirmanntallet – sammenligning 2005 og 2011	5
Prosent av befolkning som er medlemmer i Den Norske kirke – pr. 1.1.12	6
Gudstjenestedeltagelse i Sandnes	6
Undersøkelse blant ansatte	9
Resultater knyttet til Gudstjenesten	9
De ansattes respons i forhold til trosopplæringen	12
De ansattes opplevelse av diakoniens plass i menigheten.....	14
Kvalitative intervjuer	16
Gudstjenestene i Sandnes	16
Diakonien	18
Kirkelige strukturer	19
Noen anbefalinger, byggesteiner og handlingsalternativ mot en fremtidig strategi.....	20
Ganddalen menighet	20
Sandnes Øst.....	20
Smeaheia menighet.....	21
Kapellmenighetene	23
Struktur og profil på ungdomsarbeidet i byen	23
Organiseringen av felles tiltak i diakonien	24
Dåpsprosenten	24
OVERSIKT PÅ SOKN OG MENIGHETSNIVÅ.....	25
Bogafjell sokn	25
Bymenigheten.....	27
Gand sokn.....	29
Hana sokn.....	31
Høle og Riska sokn.....	33
Høyland sokn.....	35
Lura sokn.....	37
Sandnes sokn	39
Forslag til et samtaleopplegg i menighetsråd og staber rundt undersøkelsen	41
Vedlegg: Intervju guide- kvalitative intervju	42

OPPGAVEDEFINISJON – METODE

Oppdrag og oppdragsgiver

Oppdragsgiver for denne utredningen er prosten i Sandnes som har bedt undertegnede om å utføre en undersøkelse med tanke på å danne et beslutningsgrunnlag for videre menighetsutvikling i Sandnes prosti.

Når det gjelder menighetsutvikling i Sandnes prosti er det påstått at den er mer positiv enn utviklingen i landet for øvrig. Også i forhold til de øvrige prostiene i Stavanger bispedømme blir det av og til hevdet at utviklingen i Sandnes er noe ”bedre” og at oppslutning om gudstjeneste og trosopplæring vil vise dette. Dette er noe av det vi vil forsøke å se nærmere på i denne undersøkelsen.

Nye menigheter

I perioden som er undersøkt, fra 2002 til 2011, ble det i Sandnes dannet 6 nye menighetsfelleskap. De fleste har i dag funnet sin form. Enten som nye sokn eller kommende sokn (3), som en form for ”kapelldistrikt” i et eksisterende sokn (1) eller som felleskap uten en avklart fortsettelse (2).

Materiale og metode

Undersøkelsen har bestått av tre metoder. 1) En undersøkelse i form av statistikk fra alle menighetene 14 menigheter. 2) En undersøkelse blant alle ansatte med en svarprosent på ca 70 %. 3) I tillegg er det som et utfyllende og korrigerende tiltak foretatt 11 kvalitative intervjuer med sentrale personer blant prester, sentralt tillitsvalgte og frivillige i menighetene.

Konklusjoner og mulige veivalg

Stoffet er stort og og til tider sprikende, samtidig fremstår det en rekke innsteg mot noen konklusjoner, forslag til strategier og valg som ansvarlige må ta i fortsettelsen av undersøkelsen. Disse er også forsøkt konkretisert og systematisert som en del av arbeidet.

Er utviklingen i Sandnes annerledes enn andre steder?

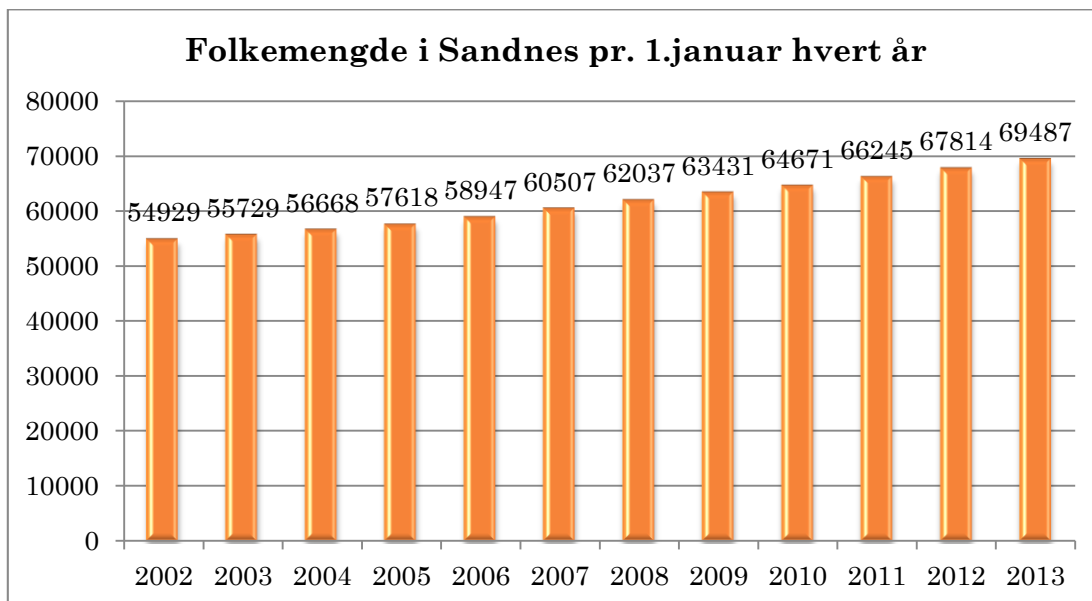
Materialet som presenteres her viser at utviklingen i kirkene i Sandnes ikke er så annerledes enn for kirken generelt. Vekstkurvene peker ikke nevneverdig oppover mange steder og problemene med at kirken taper terreng ser en også i Sandnes. Det som er annerledes i Sandnes har vært utviklingen av nye menigheter med til dels god oppslutning. Det andre utviklingstrekket som gir håp er den gudstjenestefornyelsen som også har funnet sted i de etablerte menighetene. Samlet sett er det disse to fellestrekkene som gjør at utviklingen i Sandnes er noe bedre enn mange andre steder.

STATISTISK BY- OG MENIGHETSUTVIKLING I SANDNES

Innledningsvis presenteres noe statistiske data om Sandnes og byens utvikling gjennom de siste 10 årene.

Folkemengde totalt

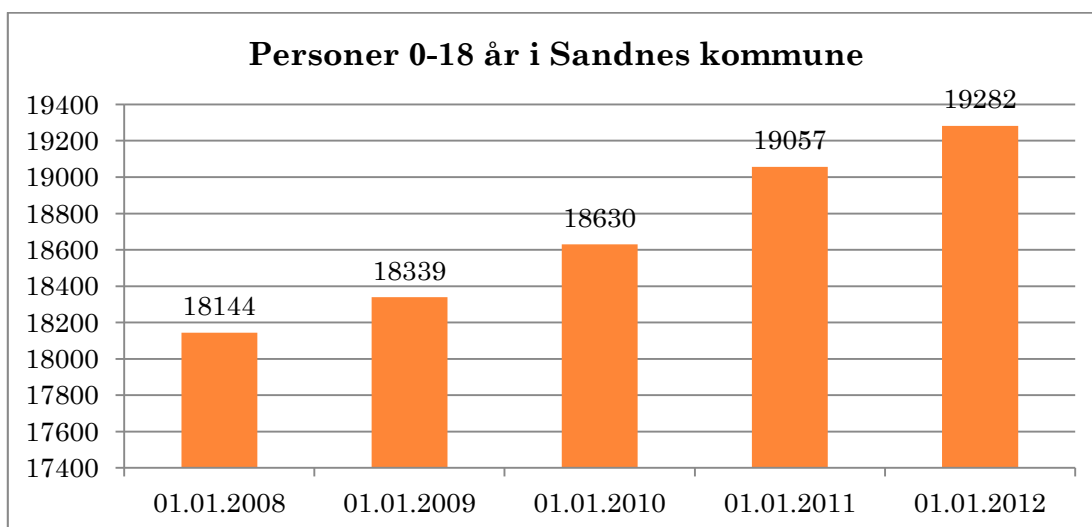
Sandnes kommune har hatt en konstant og sammenhengende folkevekst gjennom den perioden som her er undersøkt. Sandnes regnes som landets hurtigst voksende by.¹ Byen er landets 8. største by og vil i løpet av 2013 passere Tromsø og bli landets 7. største by.

2

Befolkning 0-18 år

Andelen personer fra 0-18 år har hatt en god økning i Sandnes hovedsakelig på bakgrunn av tilflytting og etablering av nye bydeler/boligområder.

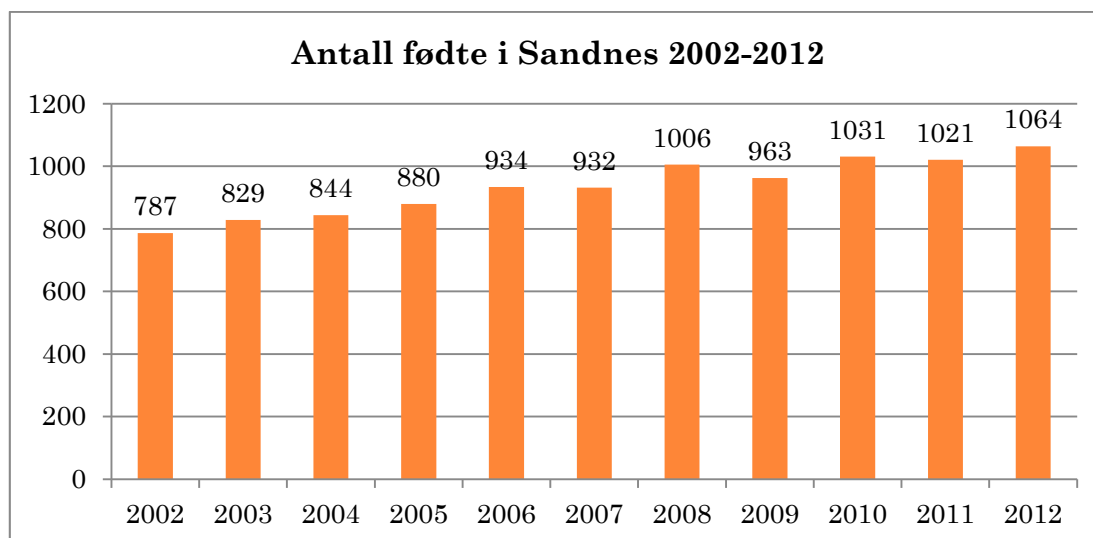

¹ Kilde: <http://no.wikipedia.org/wiki/Sandnes>

² Kilde: Statistisk sentralbyrå. Befolkningsstatistikk. Befolkningsendring i kommunene. 1951-2012

Antall fødsler

Antall fødsler i Sandnes har vært klart stigende i den siste tiårsperioden. Dette samsvarer med den generelle tilveksten i kommunen.

3

Ny menighetsutvikling i perioden

Fra ca. år 2000 til i dag har følgende skjedd når det gjelder etablering av nye menigheter i Sandnes.

Høsten 1999 begynte **Lundehaugen menighet** sin virksomhet i Ganddalen etter vedtak i Gand menighetsråd. I 2006 byttet menigheten navn til **Bymenigheten – Sandnes** og ble etablert som en valgmenighet etter eget vedtak i kirkemøte.

Gaddalen menighet ble etablert høsten 2005, på initiativ fra Gand menighetsråd.

I 1999 begynte en å bygge et eget menighetsarbeid på **Figgjo** i et samarbeid mellom Høyland menighetsråd og Det Norske Misjonsselskap. Gradvis ble også arbeidet med en egen menighet på Bogafjell igangsatt.

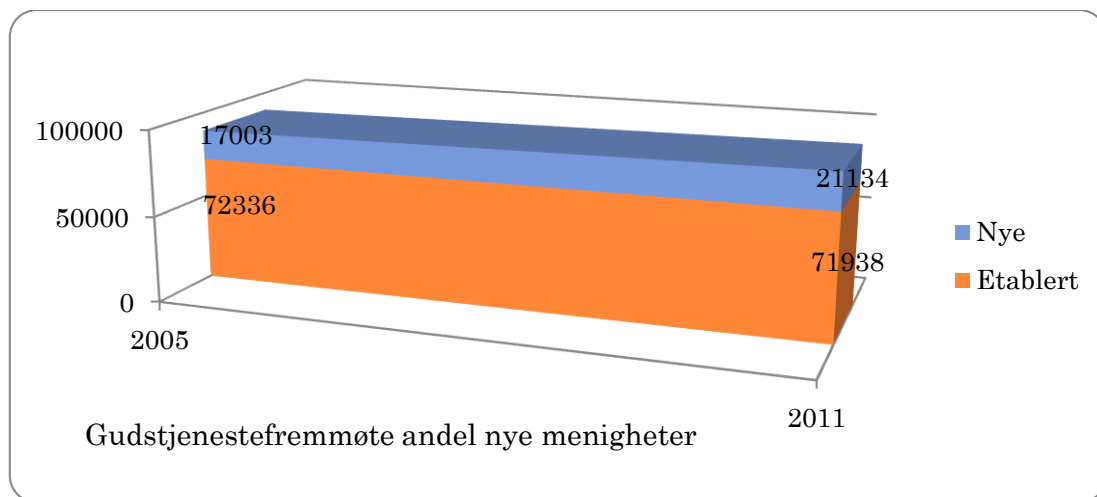
Høsten 2002 ble **Bogafjell** menighet etablert som en egen menighetsplanting i et samarbeid mellom Høyland menighetsråd og Det Norske Misjonsselskap.

I 2003 ble **Møtepunkt Smeaheia** etablert som et menighetsfellesskap.

Høsten 2004 ble det etablert et eget **menighetsarbeid på Austrått**. Dette var opprinnelig også et samarbeid med Det Norske Misjonsselskap.

Perioden for nye menighetsdannelser i Sandnes, var først og fremst fra 1999 til 2005. De fleste av disse var altså godt etablert i 2005.

³ Kilde: Statistisk sentralbyrå. Befolkningsstatistikk. Befolkningsendring i kommunene. 1951-2012

De nye menighetsdannelsene utgjorde i 2005 19 % av gudstjenestefremmøte. I 2011 stod disse menighetene for 23 % av gudstjenestefremmøte.

Antall barn til dåp sammenlignet med fødselstallene

Tabellen gir oversikt over utviklingen av antall dåp i forhold til fødte.

	2005	2011
Barn til dåp i Sandnes kirkene	610	541
Antall fødte i Sandnes	907	1043

Nedgang av dåp i prosent: -11 %

Nedgang av dåp i forhold til fødselstallene⁴:

Fra

67 % av fødte i 2005

52 % av fødte i 2011

Andel døpte av fødte fra 2005 til 2011 viser en nedgang på -12 %.

Konfirmanntallet – sammenligning 2005 og 2011

Tabellen gir oversikt over utviklingen av antall unge til konfirmasjon i forhold til antall 15 åringer de angitt årene.

	2005	2011
Konfirmanter i Sandnes	469	530
Antall 15 åringer i Sandnes	770	927

Økning av antall konfirmanter i prosent: +13 %

Nedgang av antall konfirmanter i forhold til antall 15 åringer:

Fra

61 % av 15 åringer i 2005

57 % av 15 åringer i 2011

Andel konfirmanter i forhold til 15 åringer fra 2005 til 2011 viser en nedgang på -4 %.

⁴ Brukt fødselstall for to og to år delt på 2. Altså 2005/06 og 2011/2012

Prosent av befolkning som er medlemmer i Den Norske kirke – pr. 1.1.12

Tabell med oversikt over kirkemedlemskap angitt i prosent av befolkning, for hvert sokn.

Menigheter - Medlemstall pr. 1.1.2012	Antall	Bydeler - Befolkning pr. 1.1.2012	Antall	Prosent
Bogafjell	5730	Bogafjell Figgjo	4874 1901 =6775	85
Bymenigheten	325		-	-
Gand	12556	Sandved (5337) + Stangeland (302: 1290+304:1812) Ganddalen Malmheim og Soma	5337 3102 6431 2947 =17817	70
Hana	5530	Hana	7775	71
Høle	875	Høle	1010	87
Riska	5334	Riska	6786	79
Høyland		Austrått Sviland	7719 1008 =8727	76
Lura	6385	Lura Trones og sentrum (124:168+206:1209)	8198 +1377 =9575	67
Sandnes	7027	Trones og sentrum (-124:168+-206:1209) Stangeland (214+303+305)	7049 -1377 +4358 =10030	70
Kirkemedlemmer i Sandnes	50374	Innbyggere i Sandnes	67814	74

Gudstjenestedeltagelse i Sandnes

Tabellene under sammenstiller gudstjenestebesøket i 2005 og 2011 og angir dette i tall. Videre sammenlignes tallene for Sandnes med Stavanger bispedømme og tall for hele landet.

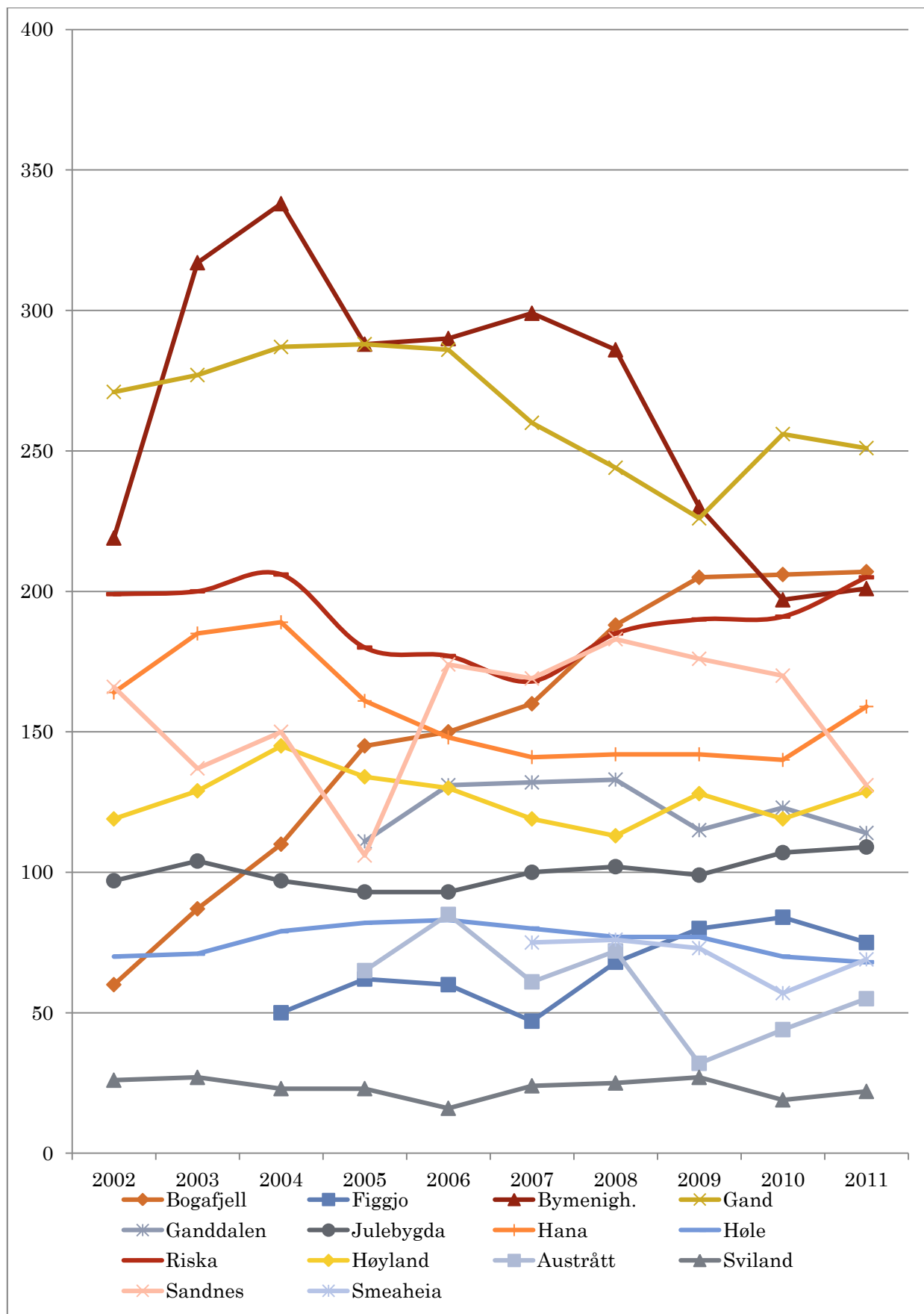
Videre vises utviklingen år for år i perioden i den enkelte menighet. I en presentasjon av tall fra det enkelte sokn, bak i utredningen, finnes det mer tallmateriale for den enkelte menighet og gudstjenestested.

Befolkningsøkning fra 2005 til 2011 på 18 %

Gudstjenesteøkning fra 2005 til 2011 4,2 %

	2005	2011	Økning/reduksjon
Sandnes	89339	93072	+ 4,2 %
Stavanger bispedømme	640570	611316	- 4,5 %
Hele landet	5389181	4985031	-7,5 %

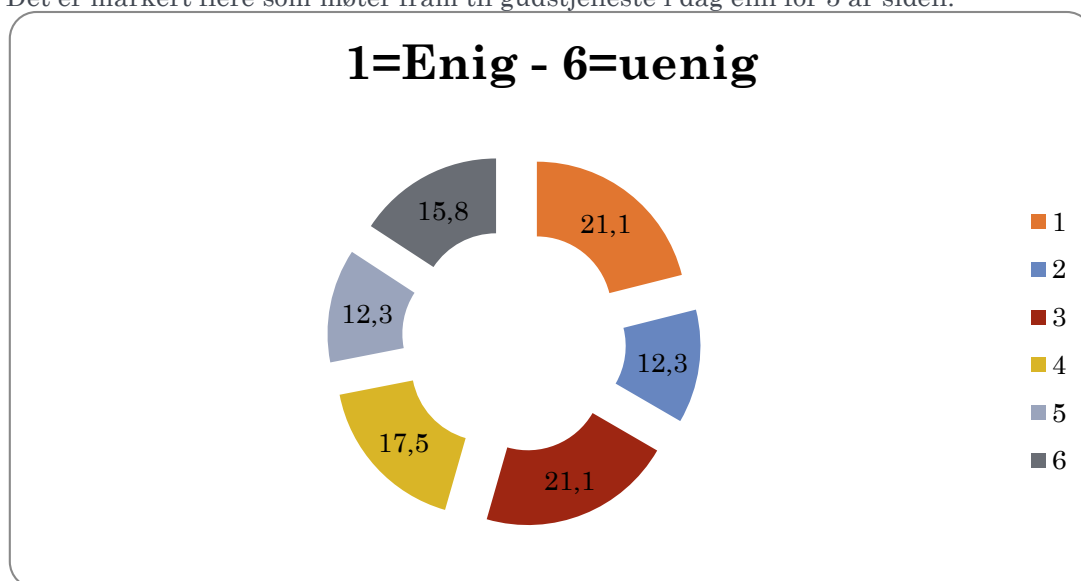

UNDERSØKELSE BLANT ANSATTE

En undersøkelse blant alle ansatte ble foretatt som en del av undersøkelsen. Spørsmålene som ble stilt var omkring undersøkelsens tre fokuspunkter: Gudstjeneste, trosopplæring og diakoni. Undersøkelsen har valgt å fremstille resultatene sammenstilt for hele byen. Det er fullt mulig å presentere tallene på menighetsnivå. Imidlertid er det noen ganger for få resultater fra hver menighet til at resultatet kan være signifikant, andre ganger ville en fremstilling på menighetsnivå bli for "privat" og tydeliggjøre problemer knyttet til enkelte menigheter, noe som ikke er denne undersøkelsens formål.

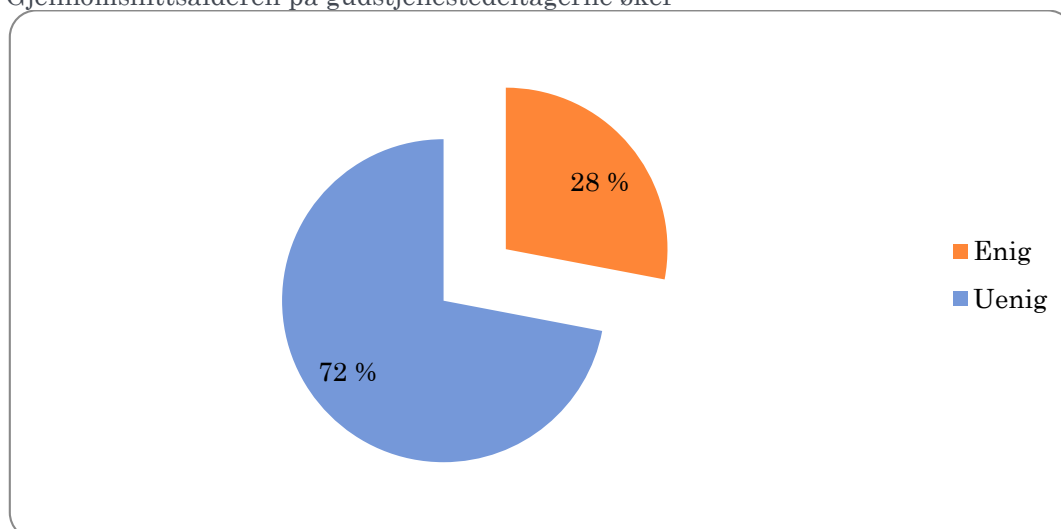
Resultater knyttet til Gudstjenesten

Det er markert flere som møter fram til gudstjeneste i dag enn for 5 år siden:

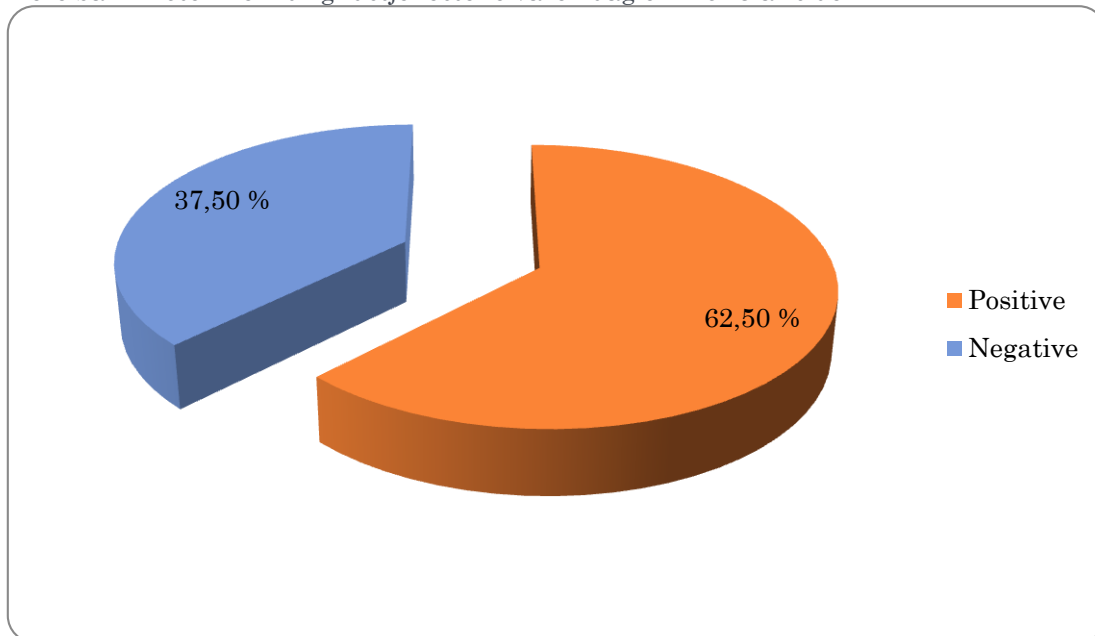
Resultatene fordeler seg jevnt. 54,5 % opplever at flere kommer. 45,6 opplever nedgang.

Gjennomsnittsalderen på gudstjenestedeltagerne øker

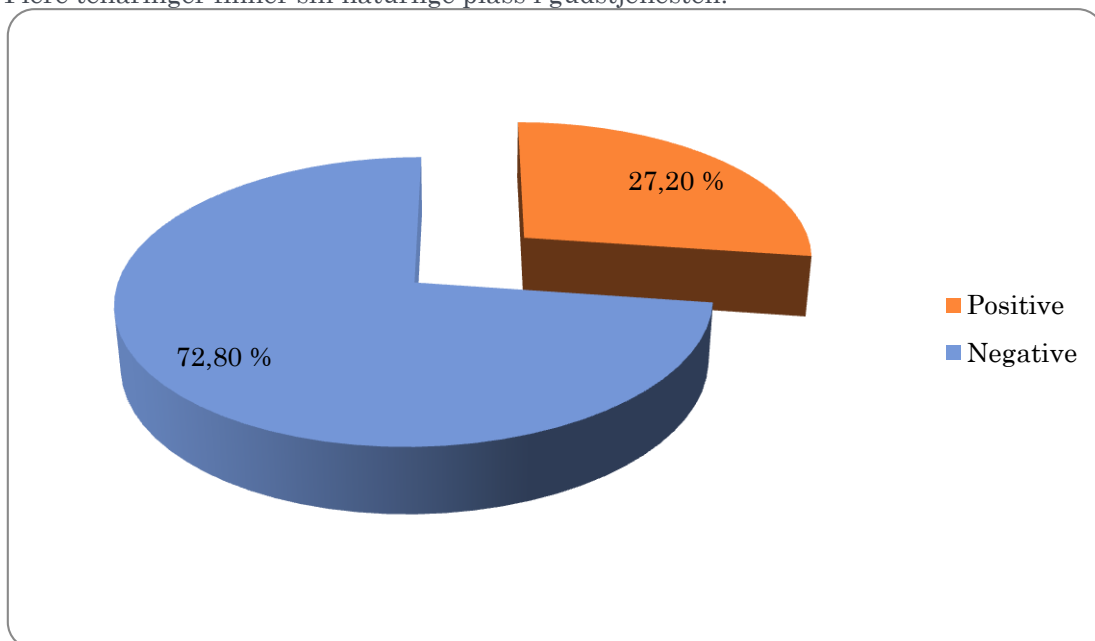
De ansatte mener at gjennomsnittsalderen går nedover for de som kommer til gudstjeneste.

Flere barn møter frem til gudstjenestene våre i dag enn for 5 år siden

Klart flertall viser at de ansatte mener at flere barn deltar i gudstjenesten.

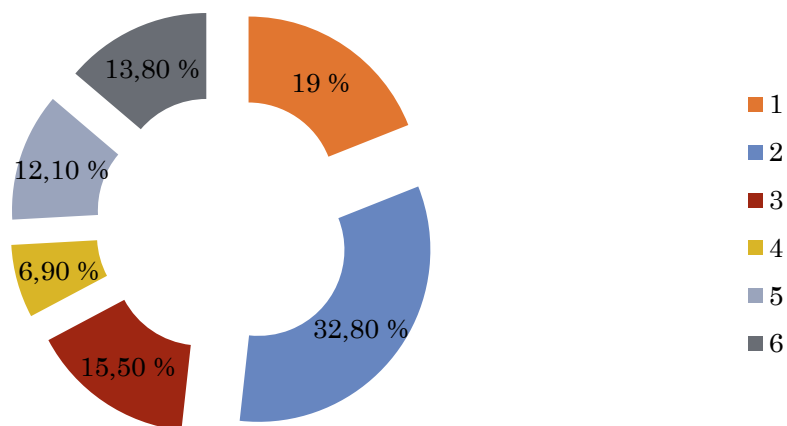
Flere tenåringer finner sin naturlige plass i gudstjenesten.

De ansatte mener klart at færre tenåringer deltar i dag.

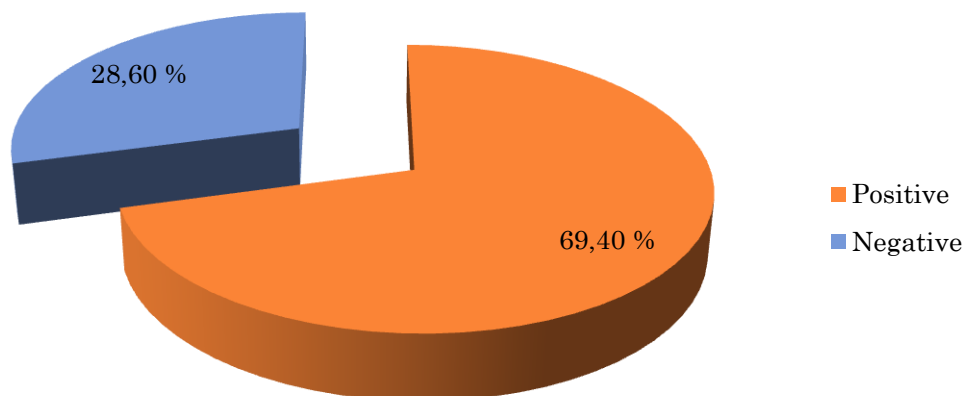
Unge familier prioriterer gudstjenestefellesskapet og barna trives

Enig=1 Uenig =6

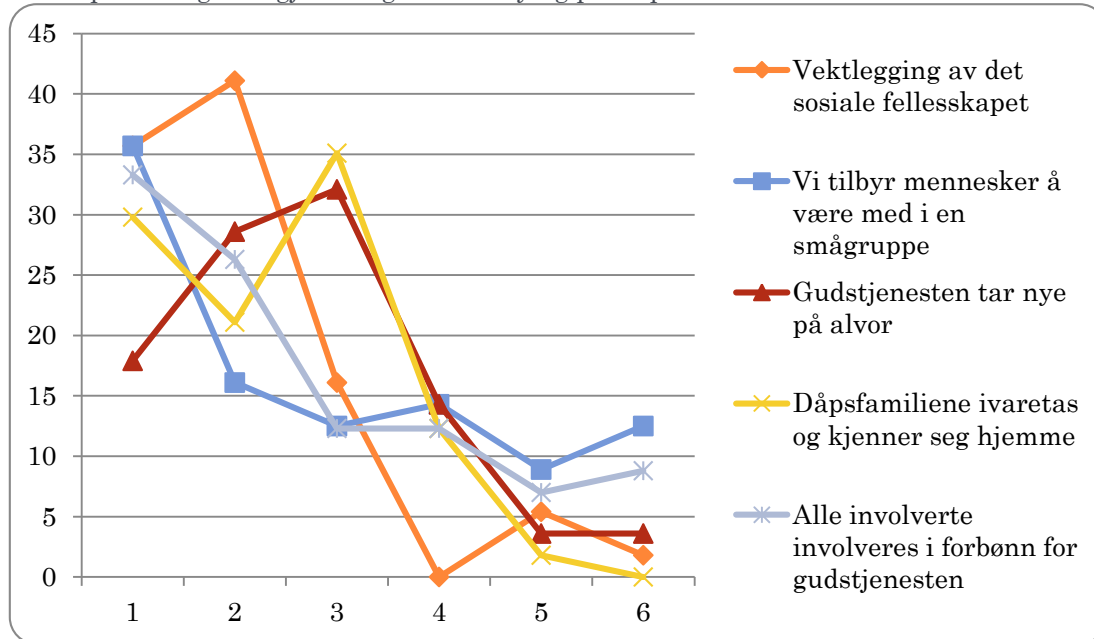
De ansatte opplever i stor grad at unge familier prioriterer gudstjenesten.

Vi har en klar visjon for gudstjenestearbeidet som stab og menighetsrådet deler.

Et klart flertall opplever at gudstjenestearbeidet drives av en felles visjon.

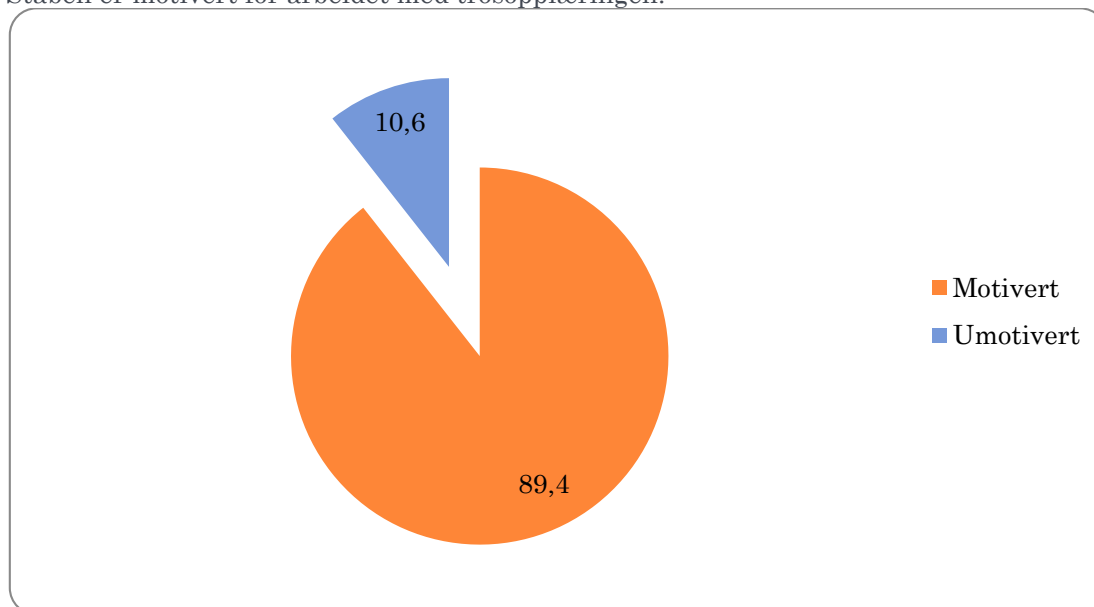
Flere spørsmål gir en gjennomgående entydig profil på svarene:

En mest enig med utsagnet– seks mest uenig

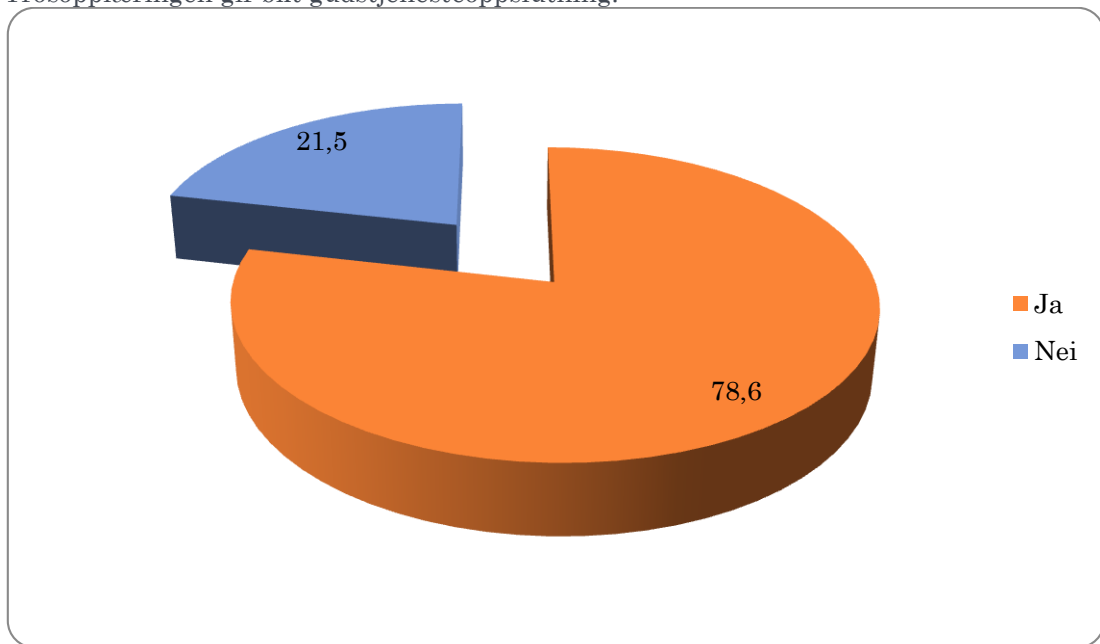
De ansattes respons i forhold til trosopplæringen

Staben er motivert for arbeidet med trosopplæringen.

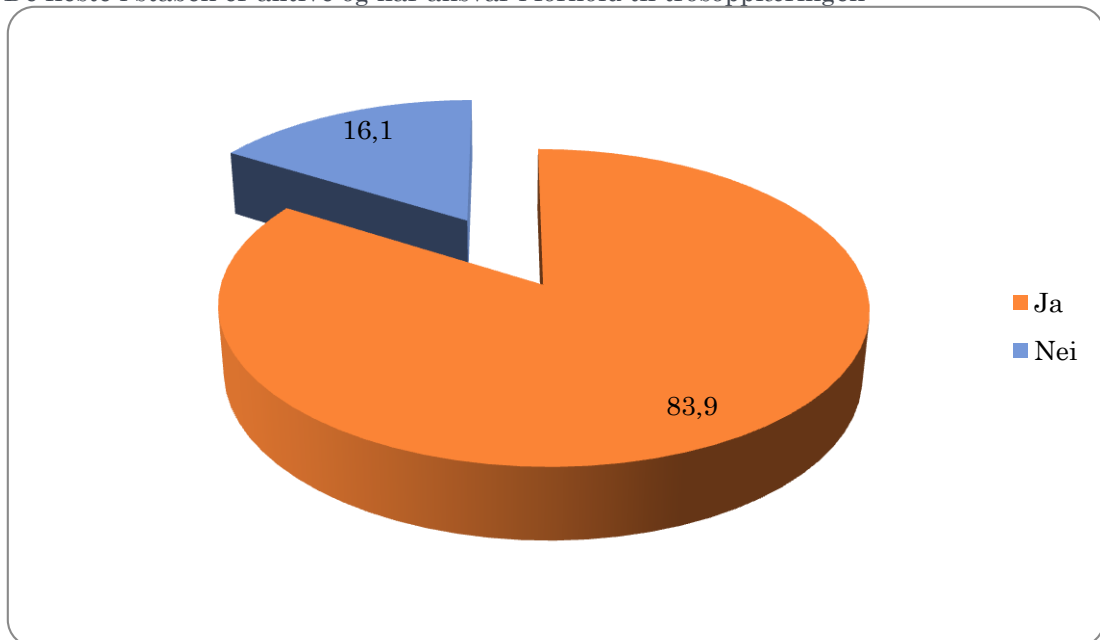
De ansatte opplever seg sterkt motivert for trosopplæringsarbeid!

Trosopplæringen gir økt gudstjenesteoppslutning:

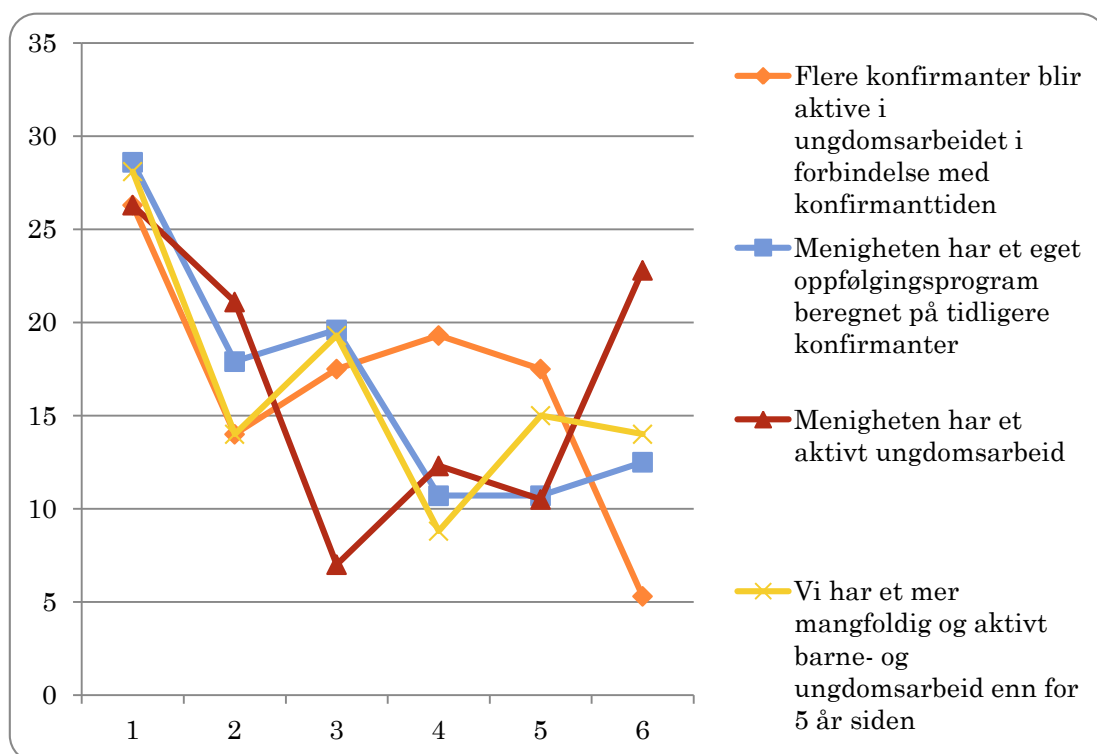
De ansatte har en relativt identisk oppfatning!

De fleste i staben er aktive og har ansvar i forhold til trosopplæringen

Klar indikasjon.

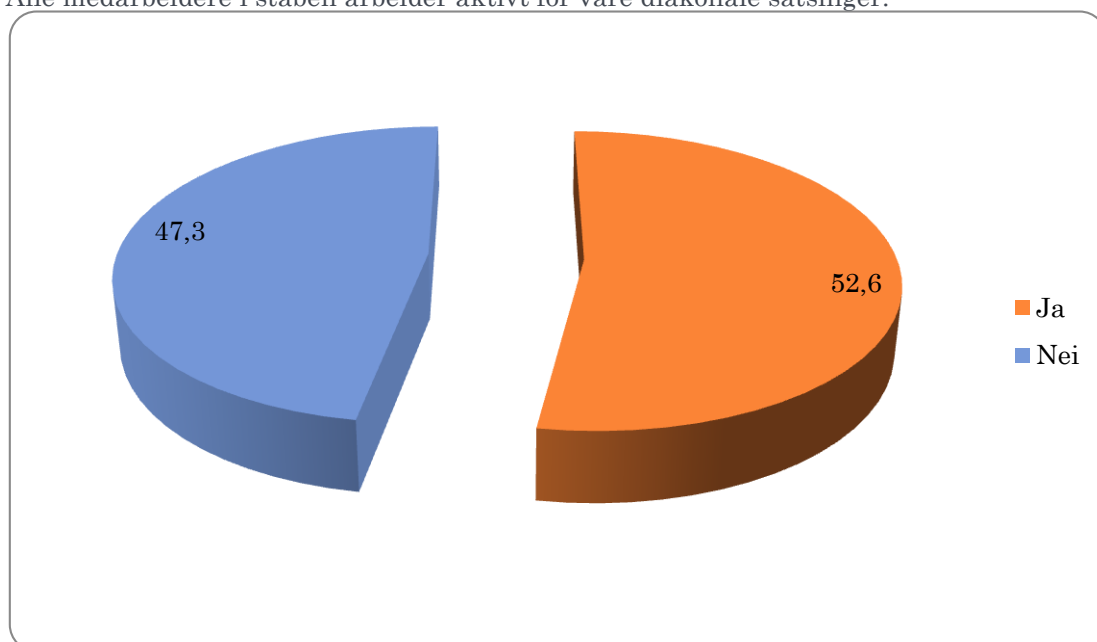
Spørsmål omkring ungdomsarbeidet i menigheten

En mest enig med utsagnet– seks mest uenig

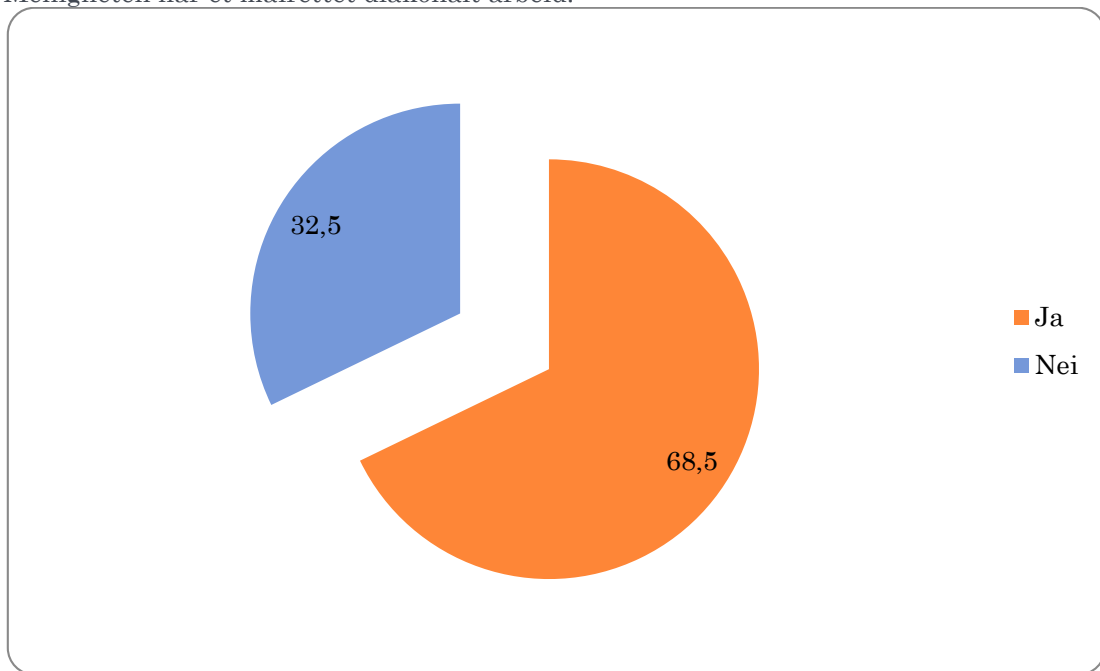
De ansattes opplevelse av diakoniens plass i menigheten

Alle medarbeidere i staben arbeider aktivt for våre diakonale satsinger:

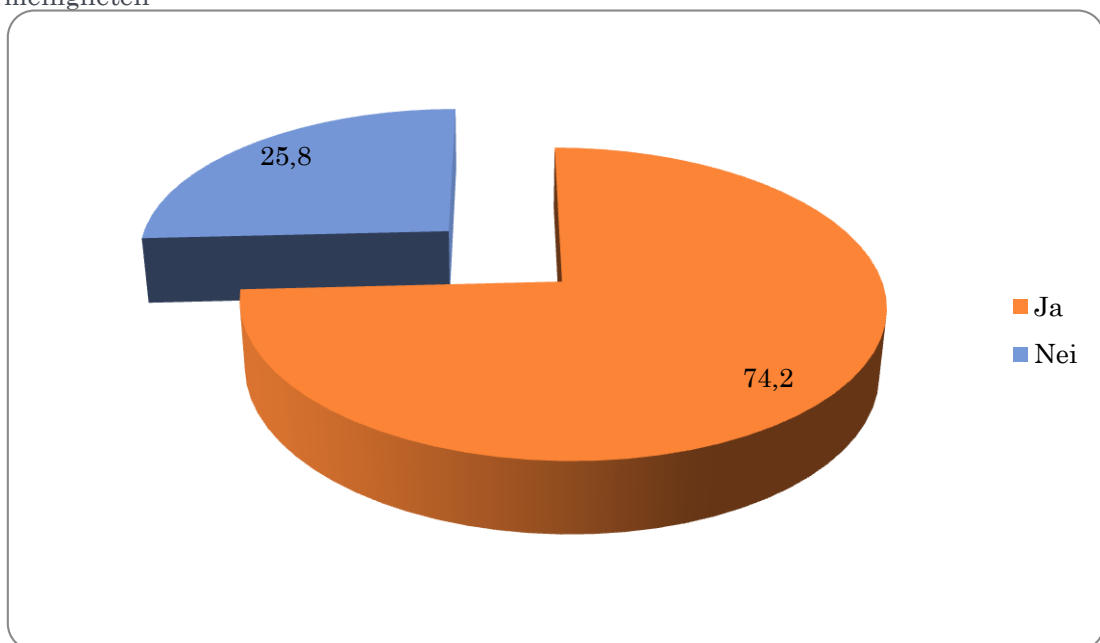

I tillegg er det bare 10.5 % som er entydig positive til spørsmålsstillingen.

Menigheten har et målrettet diakonalt arbeid:

Menighetens internasjonale misjons- og diakoni engasjement er tydelig profilert i menigheten

KVALITATIVE INTERVJUER

I forbindelse med undersøkelsene er det gjennomført 11 kvalitative intervjuer med prester og sentralt frivillige i menighetene. Menighetene som er representert iblant intervjuene representerer de ulike menighetstypene som er i Den norske kirke i Sandnes, tradisjonelle sokn, menighetsplantninger og kapelldistrikt (forstått som en menighet nummer to i ett sokn). Hvert intervju varte ca. en time og hadde følgende hovedemner:

Gudstjenesten, trosopplæringen, diakonien og strukturene i Sandneskirken. Her følger en kort sammenstilling av disse samtalerne. Intervjuguide ligger som vedlegg bakerst.

Gudstjenestene i Sandnes

Intervjuobjektene forteller med iver og entusiasme om menighetens gudstjenestearbeid. Ord som integrering, samarbeid og frivillige er gjennomgangsbeskrivelsen av hvordan gudstjenesten jobbes med og gjennomføres. De fleste bruker også ord som "forenklet" og "lett liturgi" for å beskrive sin gudstjeneste. Andre snakker om "litt friere form" eller om "relativt tradisjonell liturgi". Involveringen foregår hovedsaklig på gjennomføringsstadiet av gudstjenestearbeidet. I tillegg til tekstlesning og noe deltagelse i liturgiledde blir gjerne barn og – unge involvert og ulike typer for sang og musikkrefter deltar.

Utviklingen i gudstjenestearbeidet i Sandnes de siste ti årene beskrives slik:

Gudstjenestene har blitt tydeligere preget av "nærhet og inderlighet" istedenfor bare liturgiske elementer. En sier at en har "tøyd grensene i forhold til gudstjenesteboka". Involveringen er større og vekten på felles planlegging er langt mer bevisst. Andre beskriver endringen slik: "synger litt andre sanger, nytt kyrie og gloria". Det er i dag gjennomgående mer vekt på familien i forhold til gudstjenesten enn for 10 år siden. Eierskapet til gudstjenesten er i dag slik en beskriver det "hos de frivillige".

I forhold til **gudstjenestereformen** er det kun en menighet som beskriver den som en betydningsfull impuls til gudstjenestefornyelse. Her beskrives til gjengjeld arbeidet med lokal grunnordning som en "radikal omveltning". Ellers kommenterer informantene mer på denne måten: "verdiene våre (i forhold til gudstjenesten) er ikke endret, men vi brukte gudstjenestereformen til å sette gudstjenesten i fokus". De fleste uttrykker at dette ikke er noe nytt for oss og gir heller uttrykk for at den har virket hemmende og dempende på gudstjenestefornyelse enn å ha vært til inspirasjon. Selve prosessen med lokal grunnordning beskrives som "små justeringer" og "rimelig byråkratisk".

Menighetskjernen beskrives av flere som "varm". Flere reflekterer rundt spørsmål om menighetskjernen som "ressurssterke, velstående folk" og reflekterer ulike forståelser av hvordan en slik kjerne kommuniserer med de som bor i soknet. Når spørsmål om åndelig modenhet drøftes gir noen uttrykk for en "kjerne av bevisste kristne". Andre er litt mer spørrende til hele spørsmålsstillingen og sier at kjernen representerer hele bredden av "holdninger og meninger". De fleste beskriver kjernen som aktiv og dedikert til oppgaven. Ord som "brennende" og "engasjerte" benyttes også.

Noen av **plussfaktorene** som beskrives i forhold til gudstjenesten er:

- + Nærhet og inderlighet i utførelsen av liturgien
- + Åpenhet i møte med utprøvelse og endring
- + Engasjerte mennesker med visjoner
- + Nærheten til lokalmiljøet

- + Flere nattverd gudstjenester
- + Blir sett. Positivt fellesskap
- + Deler visjon om å nå nye
- + Trofasthet
- + Mye sang
- + Engasjerte barn og unge
- + Bønnvandring og mulighet for forbønn
- + Mange frivillige drar lasset

Noen av **veksthindringene** som beskrives er:

- Reservertheten vår. Preget av flere introverte enn ekstroverte personer.
- Klikkdannelser
- Tretthetssymptomer
- Hytte og fritid som søndagsprioritering. Hyttemenighet.
- Presten for lite i felten i boområdene
- "Vellykket" går ikke hvis en ikke er helt A4
- Travelheten med arbeidspress og familie
- Demografiske spenninger
- Tradisjonstenkningen svekker dristigheten

Spørsmål ble også stilt om hvordan en så for seg **ulike scenarioer** for hvordan gudstjenesten vil utvikle seg i menigheten.

På den positive siden understrekes det at "potensialet er stort" og det ønskes en mer "dynamisk kristendom". Noen sier "jeg er optimist, men noen i staben er mer pessimistiske". Noen understreker at håpet ligger i kristendommen som kulturbærer og ønsker å styrke disse elementene også fremover. Andre tenker mer at kirken i fremtiden vil være en motkultur som bærer et annet type håp.

Frykten hos mange er at "velstanden tar oss" og frykten for at flere og flere drar på hytta eller til Syden. Felles for de fleste er at drømmene er nokså begrensede og utfolder seg mer som små håp, enn store drømmer.

Trosopplæringen

Når informantene skal fortelle om trosopplæringen i sin menighet gjør de dette gjennomgående med håp og forventning. Bare et par stykker opplever at dette ikke er sentralt i deres tjeneste. Noen opplever at den grundige planleggingen som det legges opp til fra sentralt hold stiller for store krav. Gjennomgående er trosopplæringen så langt best utbygd på de laveste årskullene. Det synes også å være her ressursene er satt inn. Store deler av midlene er knyttet opp mot stillinger og noen av stillingene i trosopplæringen erstatter nok tidligere kommunalt finansierte stillinger og prosjekter.

Utbyggingsplanene i forhold til trosopplæringen synes å være klare. Utfordringen ligger i å rekruttere nok slik at det blir breddetiltak i praksis. Det er flere som uttrykker til dels sterk uro i forhold til ungdomsarbeidet. "Etter konfirmasjonen sliter vi", uttrykkes det. Nye modeller for å nå ungdom kan være en løsning.

Bruk av midlene går stort sett til å dekke lønn til ansatte. Enkelt menigheter jobber etter en bevisst fordeling 60 % til lønn, 40 % til drift.

Styrken og svakhetene i trosopplæringsarbeidet beskrives kort på denne måten.

- + Dedikert medarbeidere
- + Stort pågangsmot
- + Mulighetene ved langsiktig systematisk arbeid

- Klarer ikke de store prosentandelene
- Beholde gode frivillige medarbeidere over tid
- Tordenskjoldssoldater og ledertrøtthet
- Overbelastning av frivillige

Forholdet mellom **trosopplæring og det kontinuerlige arbeidet** var også i fokus. Her går tilbakemeldingene fra den ene ytterligheten til den andre. Noen er opptatt av at det ikke skal være konkurranse og andre slipper konkurransen løs. En tredje gruppe jobber med å bygge begge deler og tenker på lederrekruttering innenfor begge felt.

Noen tenker på det kontinuerlige arbeidet som en del av trosopplæringen, men tenker på de to størrelsene mer hver for seg. Dette kommer blant annet til uttrykk gjennom stillingsbeskrivelser. Andre legger vekt på å legge strategier som bygger bevisst på og bruker tiltakene til å rekruttere til ulike barne- og ungdomsgrupper.

Spørsmål omkring hvordan **ledersituasjonen i barne- og ungdomsarbeidet** påvirkes av trosopplæringsreformen ble også luftet med informantene. De fleste synes å mene at det enda er for tidlig å si hva som skjer med lederrekrutteringen. Noen jobber med å skaffe konkrete ledere til tiltakene og ser for seg å danne faste grupper som stiller på årlig eller halvårlige arrangement. På denne måten ligger det en bevisst tenkning bak som søker å bevare de lederne som er i det kontinuerlige arbeidet. Profesjonaliseringen gjør oppgavene mer krevende for frivillige å følge opp. Stadige flere har sterke yrkesmessige forpliktelser og derfor mindre tid til frivillig arbeid. Det er få som rapporterer om en stor gruppe nye frivillige. Rekrutteringen av frivillige kan derfor synes å bli en prøvestein i tiden som kommer. Fokus må ligge på å finne gode modeller mellom ansatte og frivillige som forløser og ikke binder engasjementet.

Situasjonen for ungdomsarbeidet etter konfirmanntiden synes å være et gjennomgående kritisk punkt i mange av menighetene forteller informantene. Noen har relativt gode tilbud med ulike former for videregående kurs etter konfirmantåret. Men de fleste synes å mene at vi heller konfirmerer konfirmantene ut av kirken enn inn i videre engasjement. Selv menigheter som tidligere hadde gode erfaringer med videreføring av konfirmanter i klubb og ungdomsgudstjeneste ser at dette svikter i byen i dag. Flere slår et slag for oppbygging av nye modeller i ungdomsarbeidet i samarbeid mellom menighetene i byen.

Diakonien

Når informantene begynner å fortelle om menighetens diakonal profil relaterer de til lokale tiltak i menighetene og til fellestilltakene som drives i Sandnes. Bredden av tiltak som informantene beskriver under paraplyen diakoni er imponerende. Sorg og sorgarbeid, gjenbruk og byttedager, Nærvær, Crux og godhetsdager. Arbeid med psykisk utviklingshemmede og eldre. Ungdomsdiakoni og internasjonalt arbeid i Sandnes. Internasjonalt misjonsarbeid rundt omkring i hele verden. Dette er bare noe av det som blir nevnt.

Likevel synes ikke de **diakonale planer** å være så tydelige for informantene som en skulle tro. Her samsvarer undersøkelsen blant de ansatte og den kvantitative rapporten. Tross alt er eierskapet til internasjonale misjonsprosjekter mer tydelig for informantene

enn menighetens egen diakoni. Diakonale fellestiltak er mange i Sandnes og hvem som har ansvar for disse i oppfølging og bønn er noe mer uklart. Informantene beskriver lettere de diakonale tiltakene menigheten har direkte ansvar for. Det kan derfor se ut som felles diakonale prosjekter med fordel kan styrke tilknytning til menighetsarbeidet lokalt.

Flere av menighetene har **diakoniplaner**. Noen informanter uttrykker at en forholder seg til planene og andre omtaler planene mer som å ligge på diakonens bord eller i en skuff. En prest uttrykker klart at diakoniplanen ikke har relevans for vedkommendes arbeid og oppleves som diakonens arbeidsplan. Selv om disse holdningene ikke er typiske, kan slike holdninger muligens forklare noe hvorfor planarbeidet i diakonien ikke har større gjennomslag.

Internasjonale misjons- og diakoniprosjekter synes å være godt forankret i menigheten. Ansvarer her er konkretisert og intenst arbeid fra misjonsorganisasjonene synes å ha båret frukter. Gjennomgående snakkes det tydelig i "vi" form når internasjonalt engasjement omtales. Innen for Sandnes kirkens felles diakoniprosjekter omtales disse oftere i "de" form.

Kirkelige strukturer

Undertegnede hadde trodd at spørsmål om struktur og kirkelig inndeling og knoppskyting hadde hatt større fokus hos informantene. Flere uttrykte at "de ikke hadde nok informasjon og oversikt" til å uttale seg om flere av disse spørsmålene.

Når det var snakk om **ansvarsområder som blir flyttet** til andre, brukte informantene et sorgspråk som å "miste" og "trist". I det hele synes det som det var vanskelig å se positive sider ved det å gi ansvar fra seg. Derfor ble vekst og tilstedeværelse i nye bydeler et spørsmål om "å miste" for egen del. Samtidig brukte andre informanter ord som at en overfor nyere virksomhet og nyere tiltak må "være rausere".

Det var få refleksjoner rundt de **størrelser eller strukturer** menighetene har i dag. Det kunne virke som denne typen samtaler sjelden blir ført i menighetene. Samtidig viste de fleste forståelse overfor de initiativ som var tatt i Sandnes de siste 10 årene. De økonomiske rammebetingelsene menighetene lever under (støtte fra prestetjeneste og fellesråd) oppleves så pass stramme at det var vanskelig å se for seg at disse kunne deles på særlig flere enheter.

Det kan synes som om ressurstørken i menighetsarbeidet oppleves så sterkt at det å etablere ny virksomhet lett fører til en situasjon som best beskrives med ordtakene: "Når krybben er tom, bites hestene".

Når det gjelder begrepet **menighetsutvikling** var assosiasjonene mange. Noen vektla indre vekst i menigheten, andre tenkte mer på nyutvikling og menighetsplanting. En informant beskrev begrepet slik: "La en menighet med egne ressurser få mulighet til å se sine sterke og svake sider og få hjelp til å gå videre".

NOEN ANBEFALINGER, BYGGESTEINER OG HANDLINGSSALTERNATIV MOT EN FREMTIDIG STRATEGI

Flere av de forhold som beskrives i dette avsnittet er ikke direkte beskrevet i undersøkelsen så langt. Disse forholdene danner til dels bakgrunn for undersøkelsen og har fulgt undersøkelsen hele veien. Spørsmålene har blitt reist gjennom undersøkelsen blant de ansatte og i de kvalitative intervjuene. Enkelte problemstillinger har også fremkommet i saksrapporter (f.eks. visitasrapporter) og drøftinger utenom selve undersøkelsen, andre ut fra et byutviklingsperspektiv.

Ganddalen menighet

Utviklingen i Ganddalen med boligbygging og byutvikling nærmer seg et punkt da dette menighetsplanteprosjektet bør bli et eget sokn. Ingen i denne undersøkelsen har satt spørsmålsteget ved om det å bli et eget sokn er riktig utvikling for denne menigheten. Alle parter (Gand og Ganddalen menigheter, fellestrådet og prost) synes å være enige i at dette er det eneste naturlige for denne menigheten. Spørsmålene som reises omhandler mer tidspunkter og prosess.

I løpet av den perioden denne undersøkelsen har foregått har Ganddalen besluttet å sende søknad til Gand menighetsråd om å bli eget sogn. Soknet bør være identisk med Gandal bydel. Arbeidet med å få regulert en tomt til kirkebygg er i gang. Det arbeides også for å finne ut om det er politisk vilje til å godkjenne byggeplanene. Fra opprettelsen av soknet må det som regelverket krever, ikke gå lenger enn 5 år fra opprettelsen av soknet til kirken står ferdig.

Etter min vurdering har Ganddalen som menighet den tilstrekkelige menighetsmessige bredde til en slik opprettelse. Den har også et stort nok befolkningsgrunnlag for en slik deling. Erfaringsmessig er det viktig å få satt slike prosesser i gang da de ofte i praksis tar lengre tid enn en i utgangspunktet tror.

Anbefaling/handlingsalternativer:

Undersøkelsen viser at det er entusiasme i forhold til Ganddalen menighet både i menigheten selv og i Gand sokn. Imidlertid er det også en smerte forbundet med å gi slipp på en menighetsplante og la denne bli en selvstendig enhet i Den norske kirke. Det er viktig at denne vekstsmerten blir tatt på alvor, samtidig som den ikke bør føre til en for stor utsettelse av prosessen. Særlig påligger det et stort ansvar i forkynnelsen å være med å berede grunnen for en slik deling. Mye kan gjøres ved å bruke et bibelsk ”vekst og takkespråk” om de prosessene som er i gang. Videre er det viktig at en i etterkant av en utskilling av et eget sokn får en ryddig deling av ressurser der dette er naturlig og nødvendig.

Sandnes Øst

Sandnes øst kan bli en stor utbygging på anslagsvis 30 000 til 50 000 mennesker over en periode som strekker seg 30-40 år frem i tid. En slik utbygging må kirken møte offensivt og være tidlig på banen. Noe utbygging synes allerede å være i gang. Dette vil føre til store utfordringer for kirken og særlig for Sviland menighet og Høyland sokn. Kirkens planarbeid i forhold til dette bør iverksettes innen 2-4 år.

Anbefalinger/handlingsalternativer:

Alternativ 1: Sandnes kirken kan drive menighetsplanting og menighetsutvikling som de har gjort gjennom flere tiår. Dette skjer ved at det lokale soknet finner en

samarbeidspartner eller bruker egne midler for å få til den nødvendige menighetsutvikling eller menighetsplanting. Gjennom en slik modell har Høyland sokn vist flere ganger at en har fått til ny utvikling som svarer til utfordringer og behov.

På den annen side har en slik modell klare svake sider. Den fører lett til en tapsfølelse i mormenigheten og den forutsetter en "løsrivelse" på et seinere tidspunkt. Slike prosesser har vist seg tunge i nyere tid, både på Bogafjell og i Gandalen.

Alternativ 2:

Prosten initierer og leder et eget prosjekt som i utgangspunktet er et selvstendig prosjekt for en menighetsplanting i Sandnes øst. Med utgangspunkt i Sviland menighet tilføres en presteressurs som sammen med lokale krefter drar prosjektet. Prosjektet legges direkte under prostens slik at løsrivingen ikke blir en sak på et seinere tidspunkt. Hvis en slik modell velges innledes en nødvendig prosess med soknet relativt snart hvor prosjektet og prostens blir gitt de nødvendige delegasjoner til å drive og lede prosjektet. Ved omrokkingen av presteressursen i prostiet blir det ved anledning ansatt en menighetsprest i første omgang knyttet til Sviland kapell som er ansvarlig for tilstedeværelse og menighetsutbygging etter som boligutbyggingen tar til. Det vil være viktig at alle parter i utgangspunktet gir delegasjon og at et eget styre for prosjektet følger vanlige kirkelige ordninger for et sokneråd så langt dette er mulig. Et slikt alternativ gir Høyland konsentrasjon om Austrått/Skårlia området og byen får et tydelig prosjekt i de store nye boområdene for Sandnes.

Smeaheia menighet

Møtepunkt Smeaheia ble etablert høsten 2002 og har drevet sin virksomhet frem til i dag. I løpet av denne perioden har menigheten byttet tilhørighet fra å være en del av Lura sokn til å bli en del av Sandnes sokn. Dette har vært en naturlig utvikling. Smeaheia menighetsområde er for lite til en selvstendig menighetsdanning i Den norske kirke. Området består av ca 1500 personer og det er ikke mulig med videre utbygging. Det er også slik at en relativt liten kjerne har drevet menighetsarbeid nå igjennom ti år uten at flere nye har kommet å deler på ansvaret. Ressursbruken fra kirkens side er stor i forhold til befolkningen. Det er i dag 40 % offentlig presteressurs knyttet til prosjektet. Det må understrekes at arbeidet som blir gjort på Smeaheia er av stor betydning for bydelen og at alle involverte (ansatt og frivillige) har gjort en kjempeinnsats over lang tid. Det geografiske området er bare ikke stort nok til å bære en menighetsplante slik Den norske kirke er bygd opp.

Gjennom undersøkelsen har en hatt søkelyset på hvordan en kan få til endringer som muliggjør videre drift på en forsvarlig måte.

En har sett på modeller for å utvide menighetsområdet ved å ta noen grunnkretser fra Sandnes og Gand. Gand står foran en krevende utskillingsprosess med Ganddalen og det har vært vurdert slik at en ytterligere reduksjon av Gand sokn på det nåværende tidspunkt ikke har vært tjenlig. Områdene som det ville vært naturlig å tilføre fra Sandnes sokn blir for små til å oppnå nødvendig effekt.

Det alternativet som er mest realistisk er å innlede et samarbeid med Bymenigheten. Forslaget er at Bymenigheten overtar driften av Smeaheia menighet f. eks fra 1.1.2014. Bymenigheten driver så Smeaheia videre i et samarbeid med Sandnes menighet. Et foreløpig avtaleverk om dette er utarbeidet og er for tiden til drøfting hos partene. Bymenigheten har vært villige til å påta seg denne oppgaven og dette ansvaret. På denne måten kan driften av Møtepunkt Smeaheia være sikret videre drift. Et viktig

gudstjenestearbeid og et verdifullt arbeid for barn- og ungdom i bydelen bli sikret videre drift og gitt en bærekraftig modell for fremtiden.

Bymenigheten

Når Lundehaugen menighet i januar 2006 etter en lang prosess ble til Bymenigheten-Sandnes var planen å ekspandere sin virksomhet til å omfatte hele Sandnes. Dette ble blant annet gjort ved at gudstjenestene en periode ble vekselvis holdt på Ganddal bydelshus og på kulturhuset i Sandnes sentrum. Da dette ble for kostnadskreven, har virksomheten fortsatt vært sterkt knyttet til Ganddal. Etter hvert som Ganddalen menighet tok form og vokste har Den norske kirke vært representert i Ganddal ved tre menigheter. Undersøkelsen viser klart at flere opplever dette som problematisk. Derfor er det ønskelig å være med å legge tilrette for at menigheten kan gjøre tjeneste i større grad rettet mot hele byen.

Visitasrapporten fra Gand menighet i 2013 uttrykker problemstillingen på denne måten:

”Dette er en konkret utfordring som blant annet er blitt drøftet i dialogmøte med representanter fra Bymenigheten, fra Ganddalen og Gand menighet. Bymenigheten har blitt utfordret til å jobbe videre med å avklare forholdet mellom det å være menighet for byen og det å ha et tyngdepunkt i Ganddal. En særlig utfordring i denne sammenheng er ungdoms- og konfirmantarbeidet. Med to menigheter innenfor Den norske kirke som henvender seg til den samme målgruppen, blir det fort litt forvirrende. Ganddalen har det geografiske ansvaret og arbeider folkekirkelig.

Når det gjelder den videre dialogen, ønsker også biskop og bispedømmeråd å bidra aktivt både til at Bymenigheten kan være det den har fått som mandat, nemlig å være en menighet for hele Sandnes by, og til at Ganddalen menighet skal kunne utvikle seg videre mot å bli et eget sokn. De positive signalene fra kommunen om kirkelig nærvær i Ganddalen, jfr. reguleringsplanen, gjør at dette arbeidet må gis høy prioritet.”

Spørsmålstillingene har etter dette vært drøftet i prestefellesskapet i Sandnes. Prost og undertegnede har hatt flere møter med Bymenigheten der vi har forsøkt å jobbe sammen om gitte misjonsoppgaver som Bymenigheten kan løse for byen. Bymenigheten er en gave til Sandnes by og et eksempel til etterfølgelse for de fleste menigheter.

Konkret er Bymenigheten utfordret på to oppgaver.

Den ene er beskrevet over i avsnittet om Møtepunkt Smeaheia. En slik løsning vil gi Bymenigheten et klart fotfeste utenfor Ganddalen. Den vil muliggjøre fortsatt drift i Ganddalen, men i en noe mindre skala, i alle fall til menigheten igjen vokser etter delingen. Bymenigheten får gjennom denne hjelp til å ta fatt på nye misjonsoppgaver i et geografisk område, samtidig som Bymenigheten sitt oppdrag, å være en nettverksbyggende menighet for hele byen kan bli tatt vare på.

Den andre oppgaven som kan synes naturlig for Bymenigheten er å ta et ansvar for å bygge opp en ungdomsменighet og et ungdomsarbeid i Sentrum. Her har vi flere videregående skoler og kirken trenger et sterkt nærvær her. Dette oppdraget har sammenheng med koordineringen av ungdomsarbeidet som er beskrevet litt seinere. Det er naturlig at Bymenigheten samarbeider med Sandnes menighet om dette.

Oppdragene bør bli gitt som en avtalte misjonsoppgaver for Bymenigheten. Der Bymenigheten kan ekspanderer videre i et samspill med de øvrige menighetene i Den norske kirke i Sandnes.

Kapellmenighetene

I Sandnes prosti er det tre menigheter som grovt sett kan settes i denne kategorien. Det er Sviland, Figgjo og Julebygda. Kirkeloven av 1996 opphevet ordningen for kapelldistrikt og småkirkemenigheter, allikevel finner jeg denne betegnelsen som mest dekkende for virksomheten på disse tre stedene i dag.

Figgjo og Bogafjell har funnet en form som synes tjenlig for samvirke mellom sokn og kapelldistrikt (for sikkerhetsskyld uten kapell). Dette har ført til en livskraftig menighet som utfører kirkelige handlinger og deltar aktivt med dåpsopplæring og konfirmentarbeid i samvirke med hovedkirken. Sviland er her behandlet under utviklingen på Sandnes øst.

Undersøkelsen er ikke entydig når det gjelder Julebygda kappel og strategien som er valgt for dette gudstjenestestedet. Er Julebygda kapell å forstå som en "avlastningskirke" for Gand, eller skal Julebygda være som en egen enhet/menighet? Trosopplæringsarbeidet er så langt enda ikke knyttet opp mot befolkningen der på samme måte som i Gand og Ganddalen. Organet som styrer virksomheten i Julebygda har muligens ikke en klar nok delegasjon. Undersøkelsen viser at det ikke er en entydig strategi for dette arbeidet og at forståelsen av hva Julebygda er og skal være vil være en viktig og god debatt. Det brukes relativt mye ressurser på arbeidet her.

Struktur og profil på ungdomsarbeidet i byen

Både undersøkelsen blant de ansatte og de kvalitative intervjuene viser at situasjonen for ungdomsarbeidet etter konfirmentarbeidet er alarmerende. Dette er en av de tydeligste signalene i undersøkelsen. Ansatte og tillitsvalgte ser at vi ofte heller konfirmerer unge mennesker ut av kirken enn inn i et levende ungdomsmiljø. De fleste menighetene har en eller annen form for ledertreningsprogram etter konfirmasjonen. I noen menigheter danner disse springbrett til videre engasjement og deltagelse. Andre steder hjelper disse treningsprogrammene å holde på sentrale konfirmanter i all fall også det siste året i ungdomsskolen. Alle disse bidragene er uendelige betydningsfulle.

Alternativ 1: Fortsette som i dag. Noen menigheter vil, som i dag, lykkes med et relativt godt utbygd ungdomsarbeid/ungdomsmenighet. De fleste vil fortsette å streve på dagens nivå.

Alternativ 2: Konsentrere virksomheten i lokalmenigheten i forhold til konfirmenttiden og ledertrening etter konfirmentåret. Videre å bygge ut 3-4 samarbeidstiltak med et større og mer relevant ungdomsarbeid. Egne ungdomsmenighetsgudstjenester og mindre gruppe som skaper tilhørighet for ungdom. De ansatte på ungdomssiden jobber mer sammen i områdene. Det er mulig å tenke seg f. eks følgende geografiske områder for et slik samarbeid: Høyland/Bogafjell/Figgjo/Sviland - Gand/Ganddalen/Julebygda – Sandnes/Smeaheia/Hana/Lura. Andre inndelinger kan være like aktuelle. Høle/Riska bør nok pga avstanden fortsette som i dag.

En egen gruppe bestående av noen av ungdomslederne i menighetene i dag bør kanskje gis et mandat til å drøfte og legge frem et forslag om hvordan dette kan se ut. Den norske kirke i Sandnes trenger flere velfungerende ungdoms sammenhenger der ungdom kan bli videreført som disipler. Antagelig vil lite skje på denne fronten hvis ikke problemstillingen blir grepet fatt i og en ny retning utmeisles.

Organiseringen av felles tiltak i diakonien

En annen slående konklusjon i undersøkelsen er på den ene siden alles beskrivelse av diakonien som viktig for menighetene i dag og ønske om å ha en diakonal profil. Når det gjelder det diakonale arbeidet som gjøres ut fra menighetene er det relativt stor bevissthet om dette. Her har menigheten eierskap og opplever dette som sine tiltak og prosjekter. Når det gjelder det store spekter av fellestiltak i diakonien oppleves eierskapet ikke på langt nær så sterkt. Dette har klare paralleller f. eks til relasjonen vi ser f. eks på mange misjonsfelt mellom menighetsstruktur og større fellestiltak i diakonien. En av Sandnes menighetenes sterke side er de diakonale prosjektene: Nærvær, Sykevakt ordningen, Crux, HEL-arbeidet, Sorgarbeidet med mer.

Forslag: For å styrke tilhørigheten til de diakonale prosjektene i menighetsstrukturen knyttes de ulike prosjekter mer opp mot enkelt menigheter. Dette bør ikke bety at de ikke lenger er et felleseie, men at den enkelte menighet knytter tettere bånd mot noen av prosjektene. Det gir ”bedre samvittighet” for konsentrasjon og gjør det lettere å profilere noe i hver menighet. På denne måten øker forbindelsen mellom prosjektene og menighetene. Noe av dette skjer allerede i dag, men kan styrkes. Det anbefales at det legges opp til en høring eller lignende der det enkelte menighetsråd for være med å bestemme hvilke prosjekter de vil ta særlig ansvar for.

Dåpsprosenten

Tallene viser en klar nedgang i antall barn i forhold til fødte som blir døpt i Sandnes. Noe av dette kan sikkert forklares med innvandring og fødsler av barn tilhørende andre religioner, samtidig er det et faresignal for en folkekirke. Kanskje en gruppe burde se nærmere på hvordan vi møter dåpsfamiliene og hvordan dåpen oppleves? Hva kan den enkelte menighet gjøre for å tilrettelegge og gjøre tilbudet kjent. På sikt vil en lav dåpsprosent true den tradisjonelle folkekirken.

Avslutning

Disse anbefalingene er de mest nærliggende ut fra det materialet som er samlet. Skal de gjennomføres vil det være viktig at så mange som mulig tar del i visjonene og at menighetene i fellesskap arbeider mot felles mål for å komme videre!

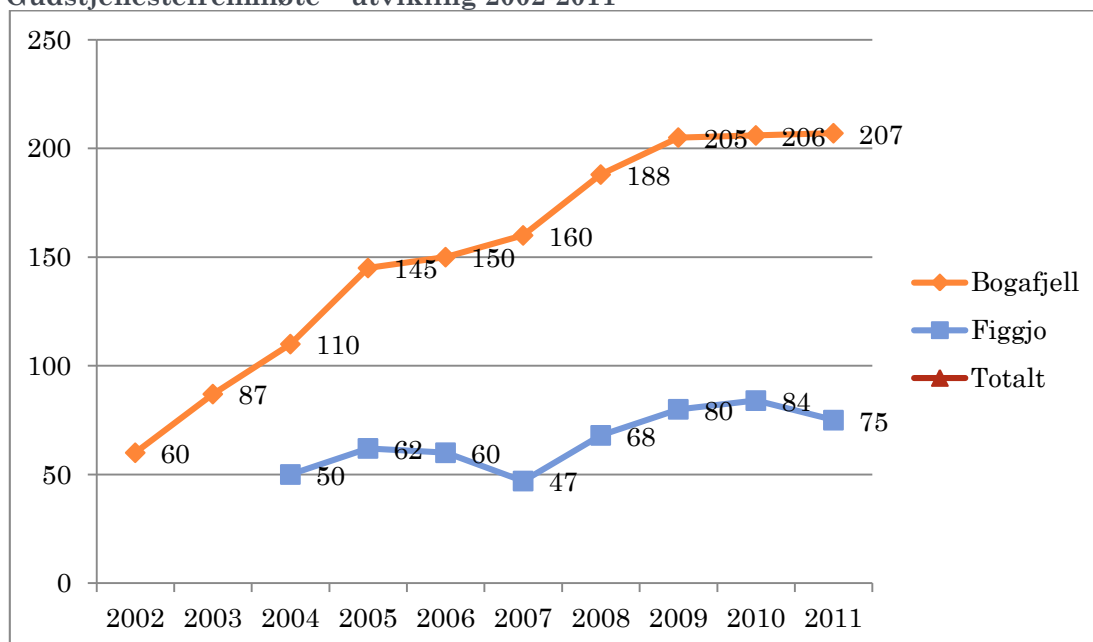
OVERSIKT PÅ SOKN OG MENIGHETSNIVÅ

Bogafjell sokn

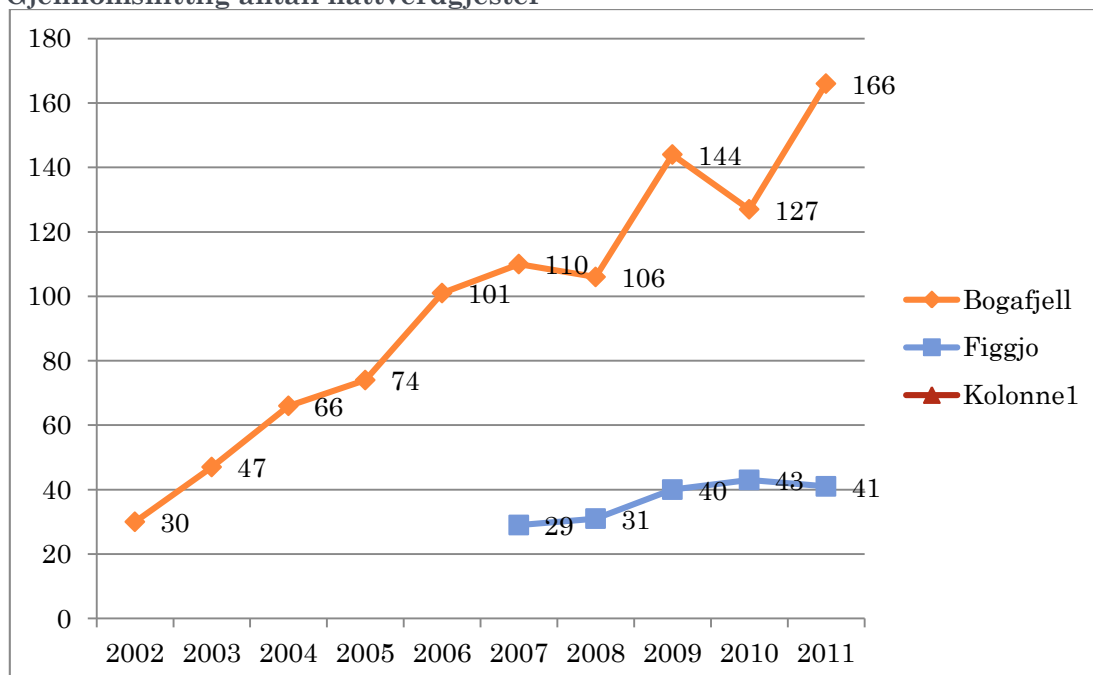
Befolkning – kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
Bogafjell	4874	5730	85
Figgjo	1901		

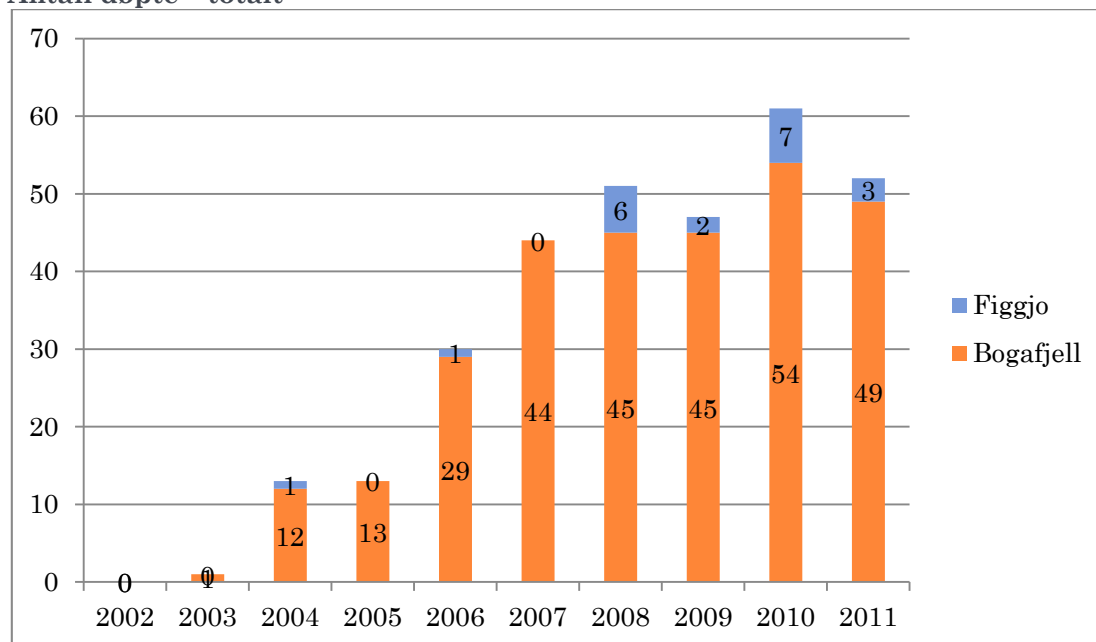
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

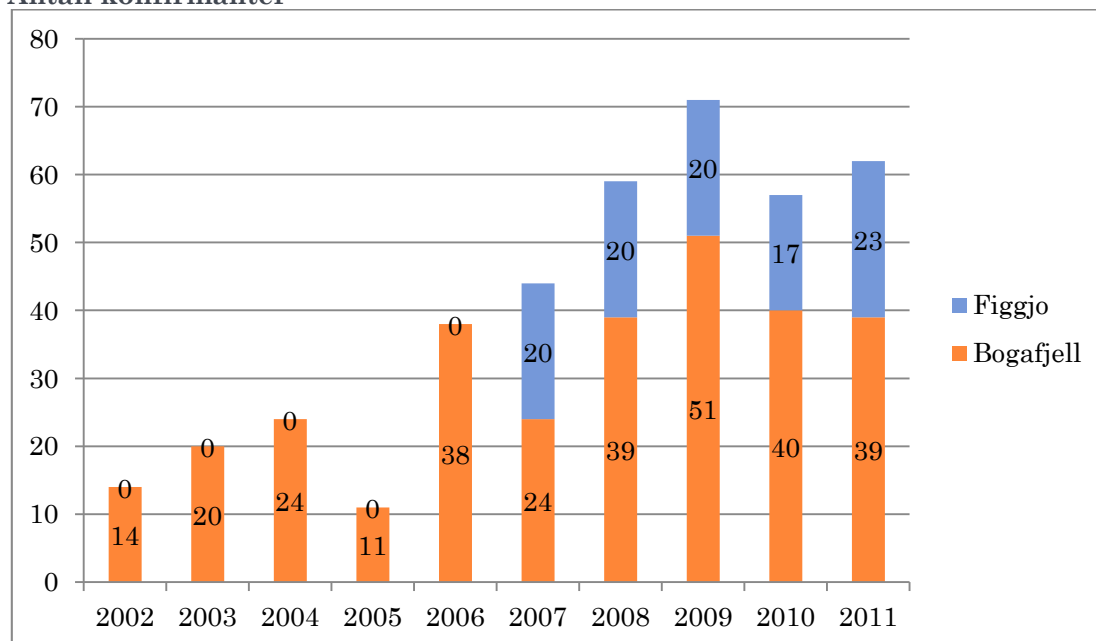
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
B	0	1	12	13	29	44	45	45	54	49
F			1		1		6	2	7	3
TOT	0	1	13	13	30	44	51	47	61	52

Antall konfirmanter

Innsamlede midler 2011

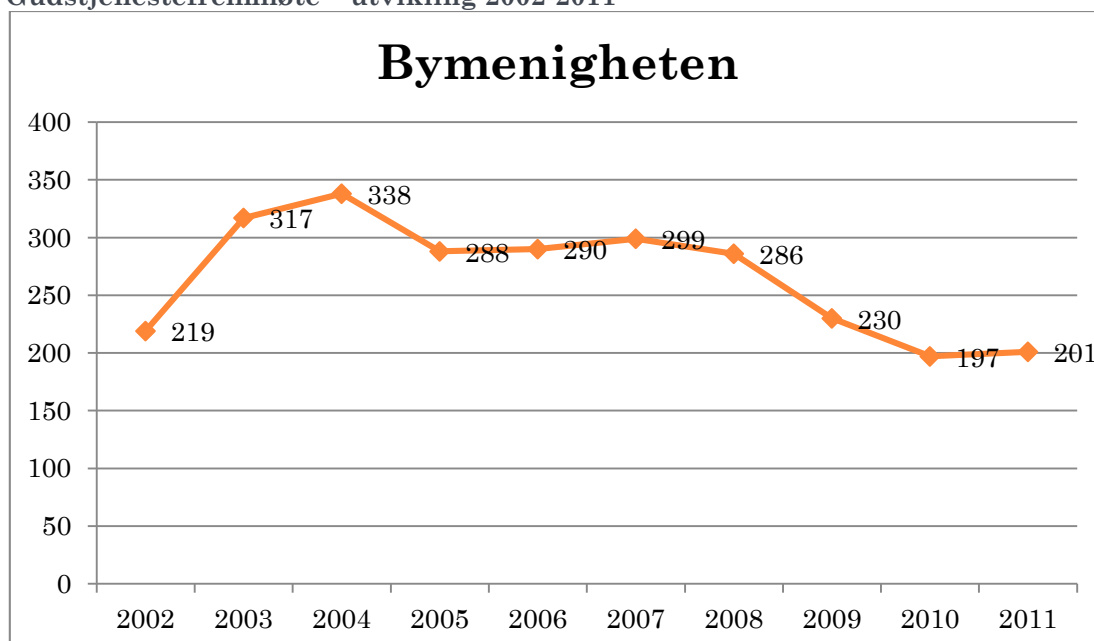
	Bogafjell	Figgjo	Totalt
Offer eget arbeid	149839	46693	196532
Offer eksternt	0	0	0
Givertjeneste	499641	232750	732391
Andre inntekter	431671	102750	534421
Totalt	1081151	382193	1463344

Bymenigheten

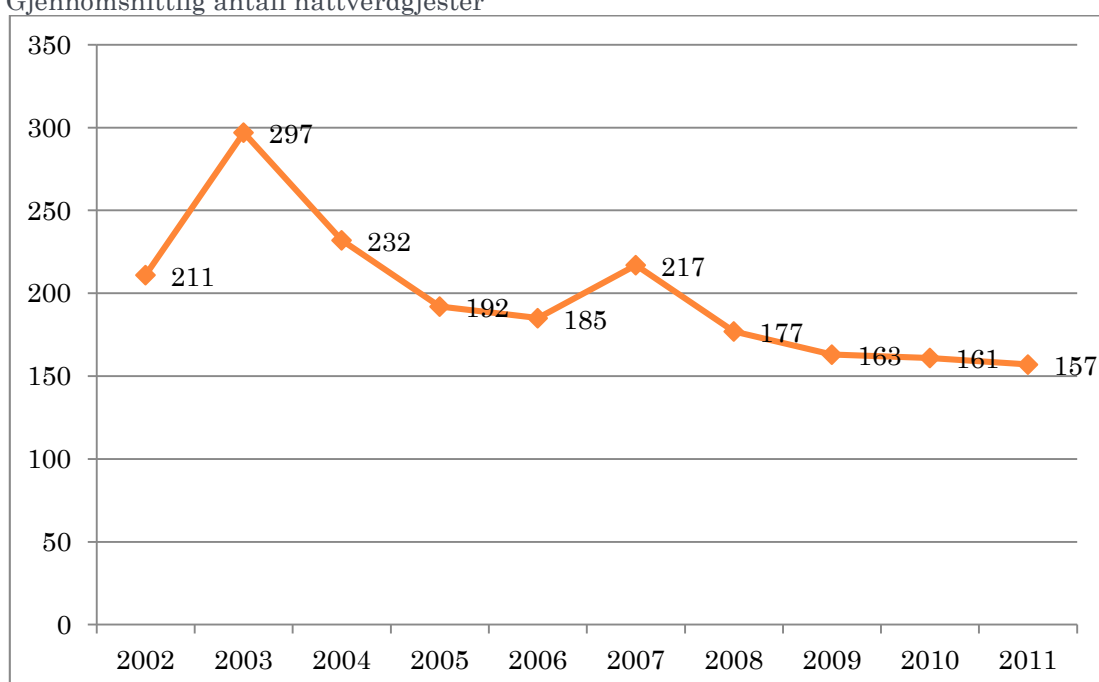
Befolkning – kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
	0	334	0
	0		

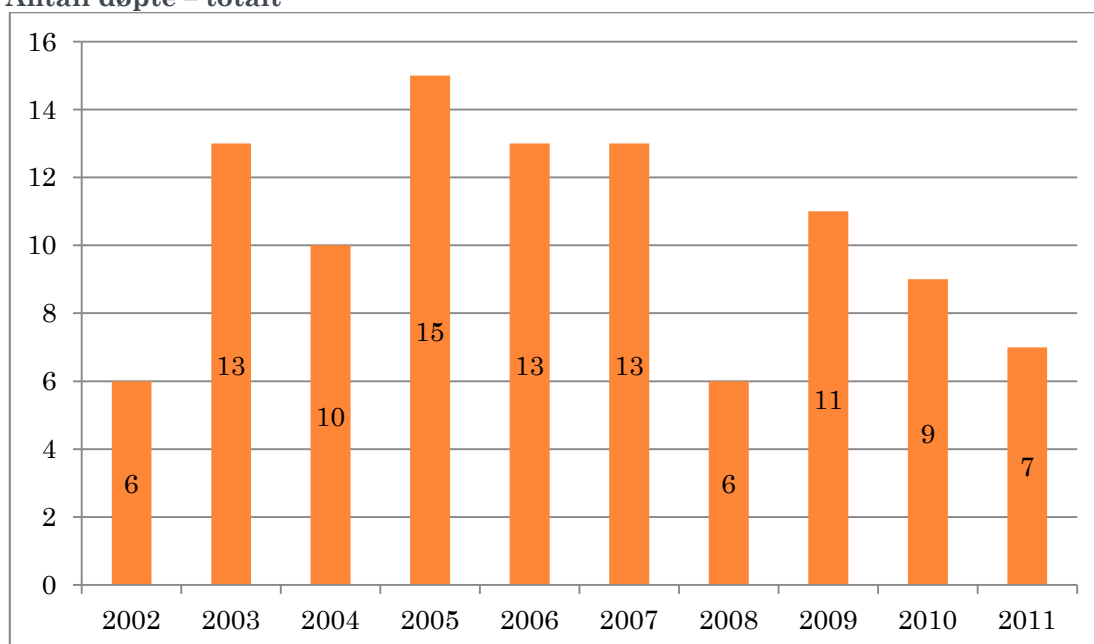
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

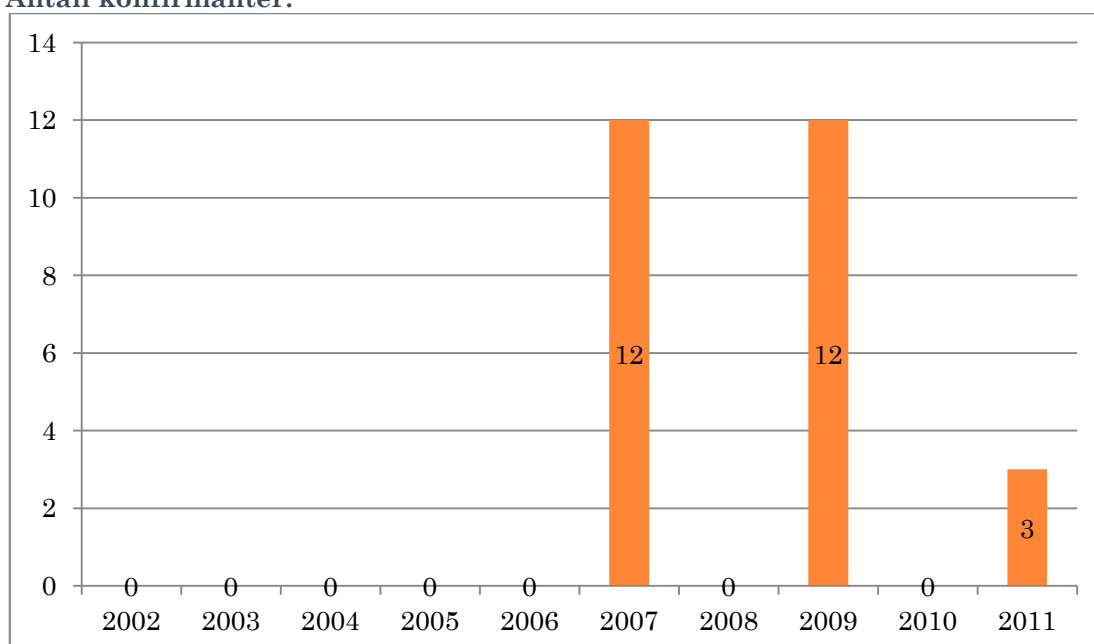
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
6	13	10	15	13	13	6	11	9	7

Antall konfirmanter:

Innsamlede midler 2011

	Bymenigheten
Offer eget arbeid	23682
Offer eksternt	114367
Givertjeneste	1620000
Andre inntekter	111600
Totalt	1869649

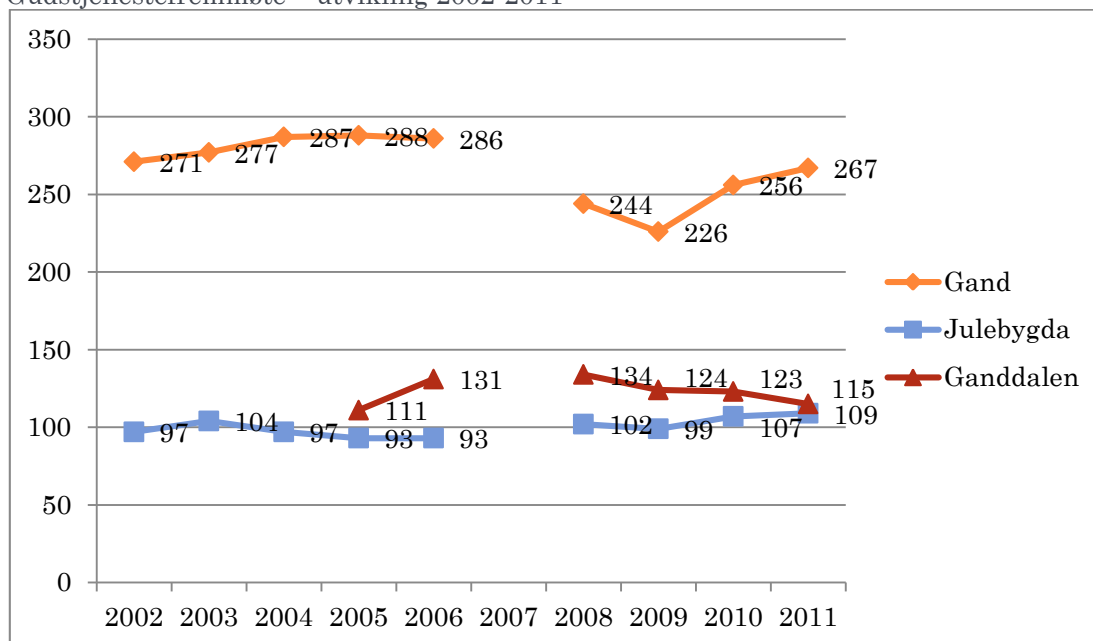
Gand sokn

Gand menighet, Julebygda og Ganddalen

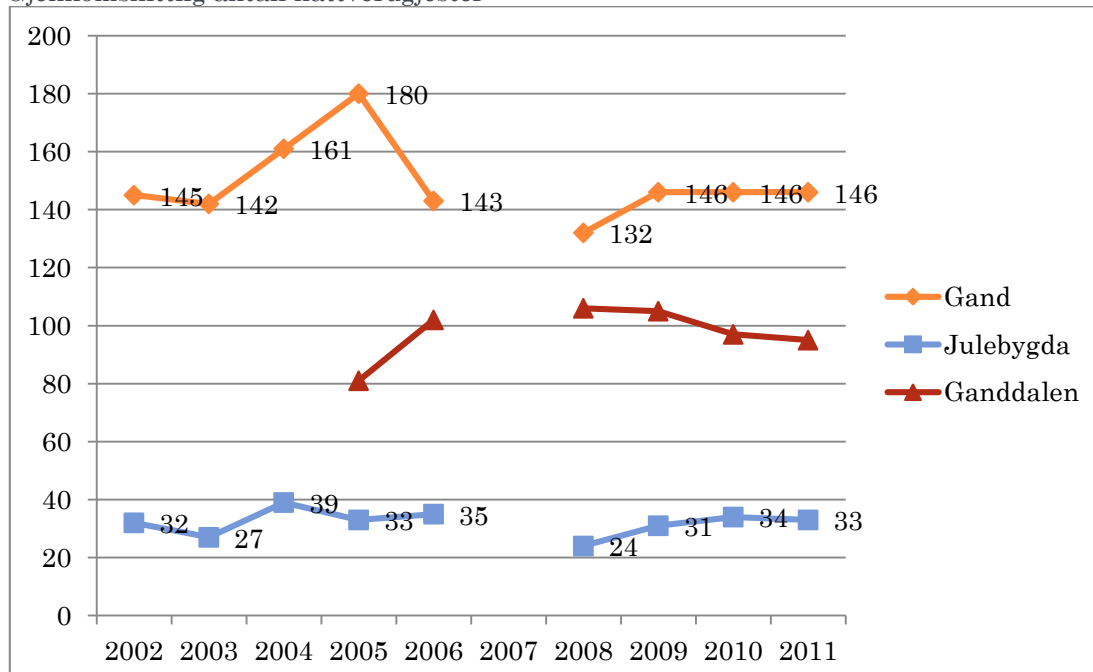
Befolkning – kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
	17817	12770	70

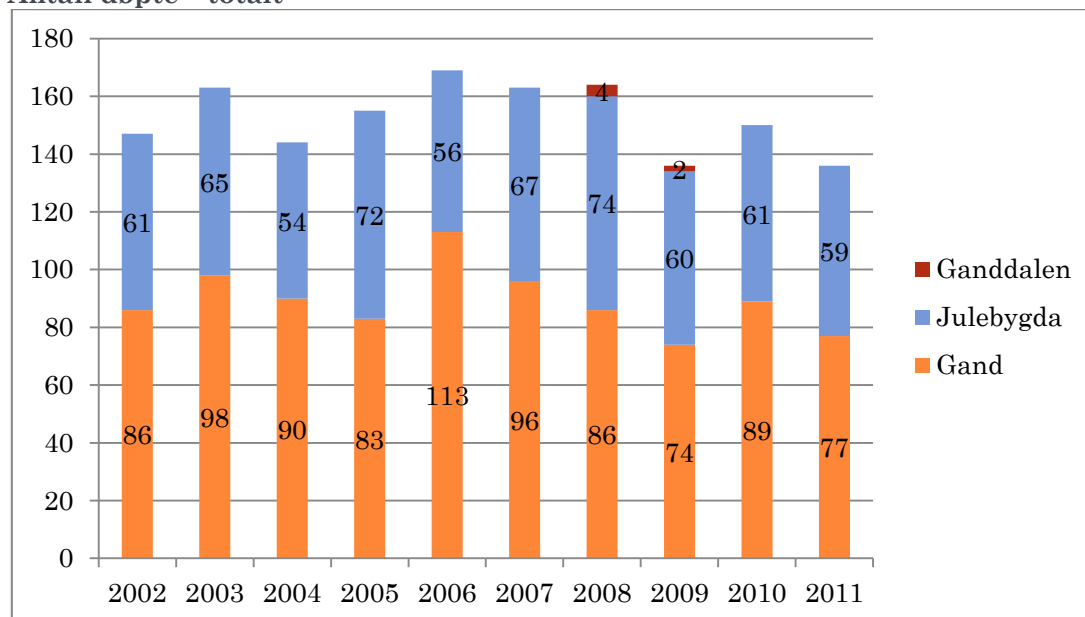
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

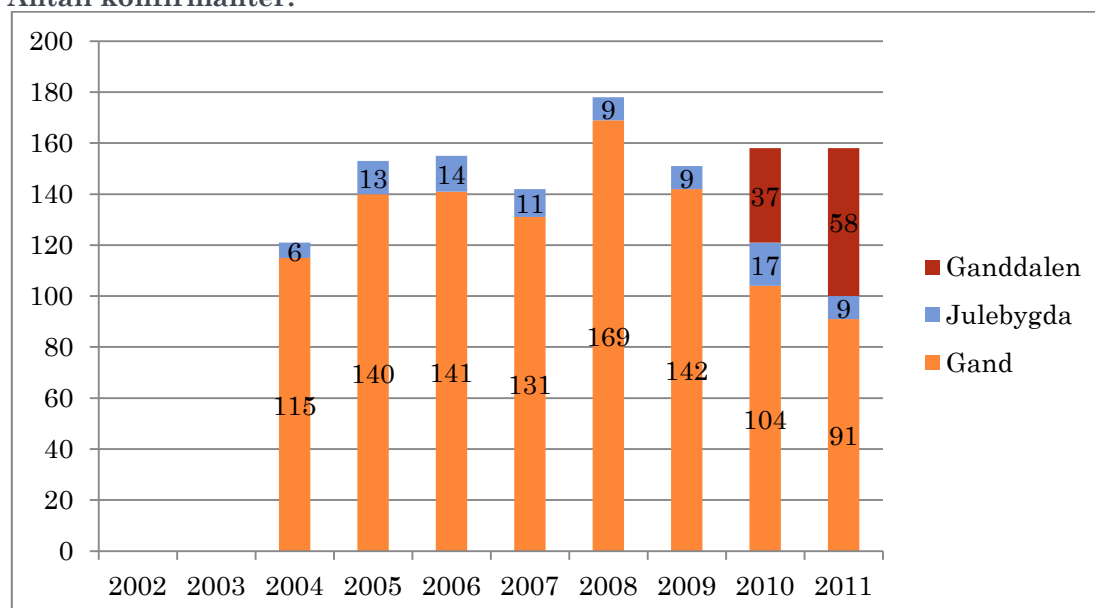
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
147	163	144	155	169	163	164	136	150	136

Antall konfirmanter:

Konfirmanter i soknet:

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
121	153	155	142	178	151	158	158

Innsamlede midler 2011

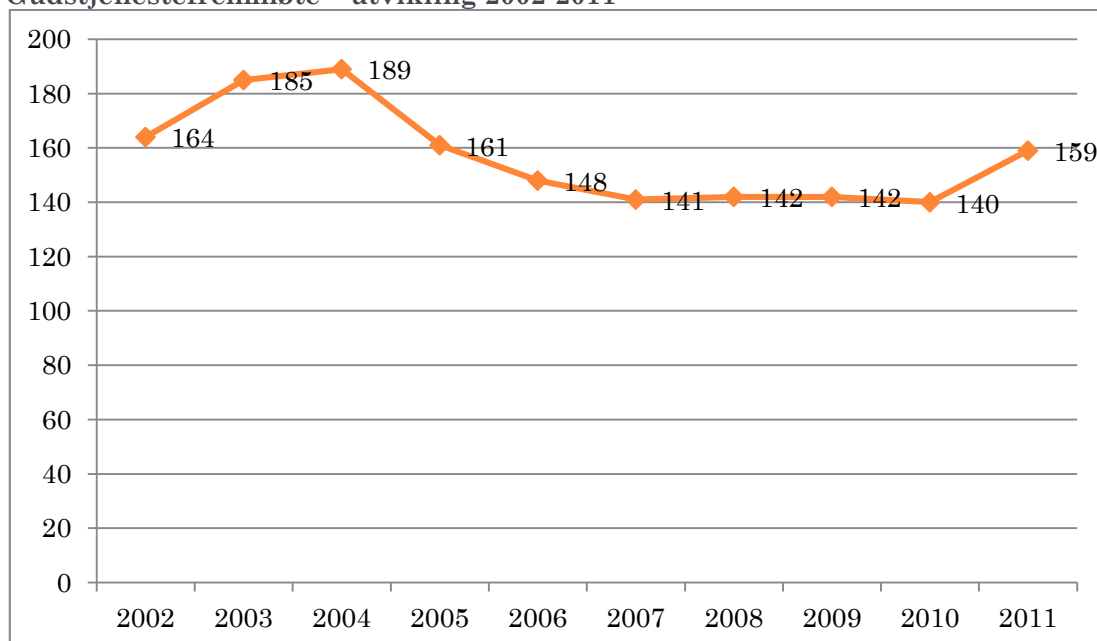
	Gand	Julebygda	Ganddalen	Totalt
Offer eget arbeid	340000		90000	
Offer eksternt	438000		26000	
Givertjeneste	767000		280000	
Andre inntekter	270000		0	
Totalt	1815000	Inkludert	396000	2211000

Hana sokn

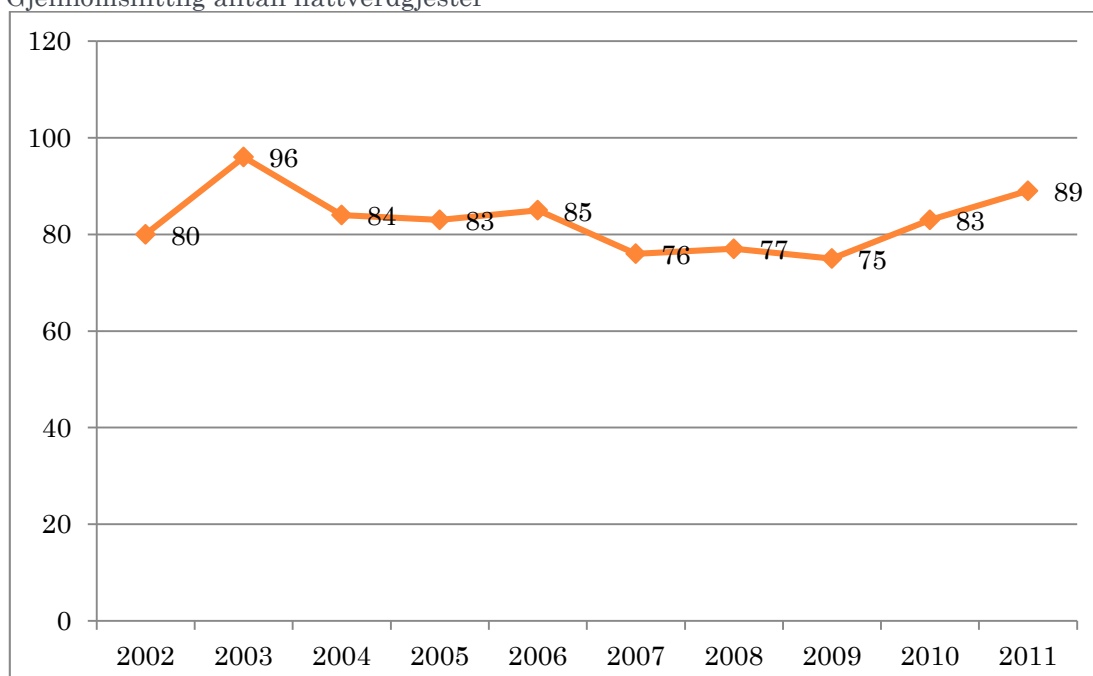
Befolkning – kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
7775		5530	71

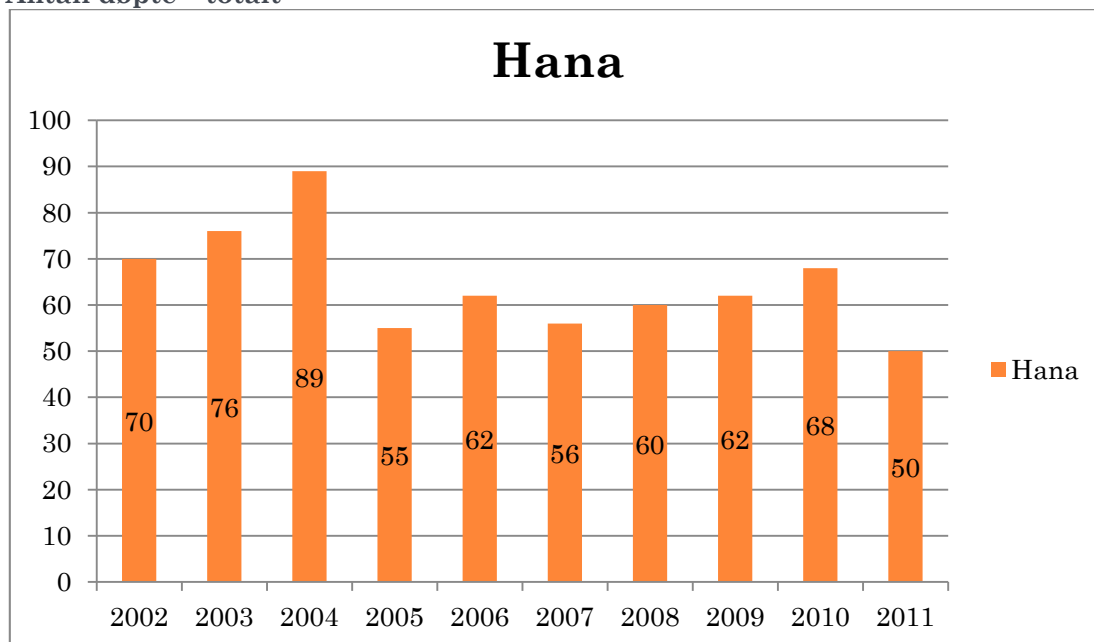
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

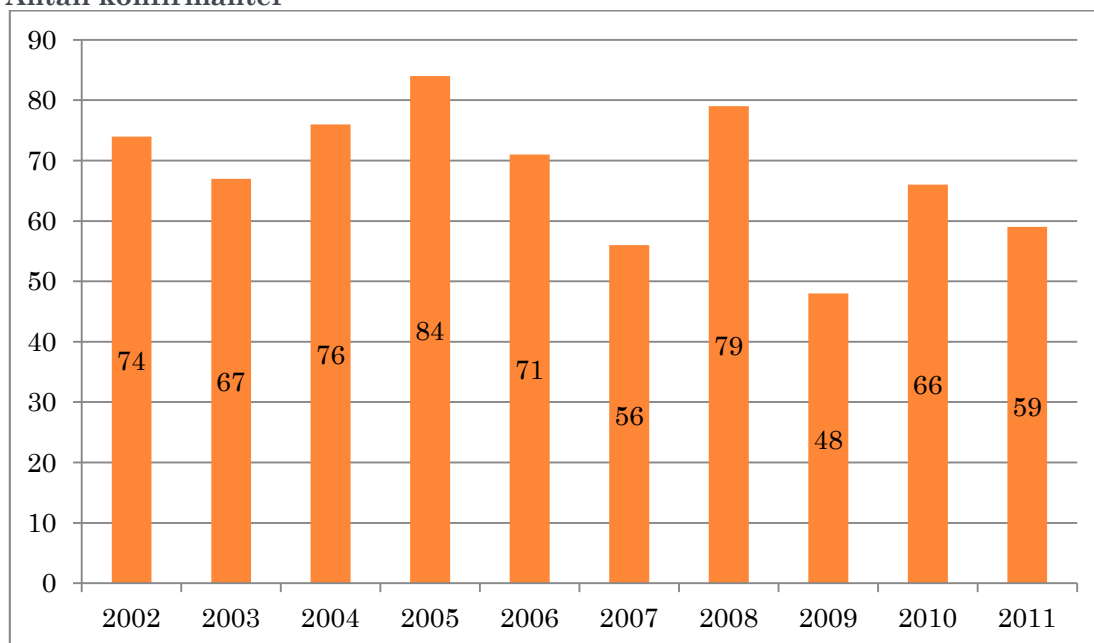
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
70	76	89	55	62	56	60	62	68	50

Antall konfirmanter

Innsamlede midler 2011

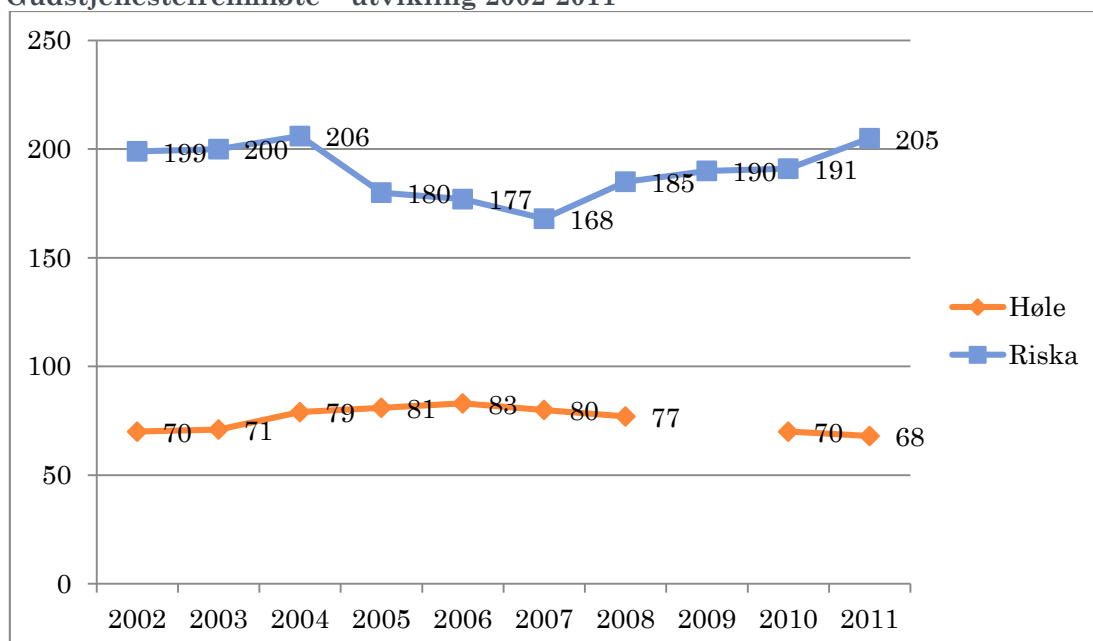
	Hana
Offer eget arbeid	157947
Offer eksternt	195377
Givertjeneste	352956
Andre inntekter	165593
Totalt	871873

Høle og Riska sokn

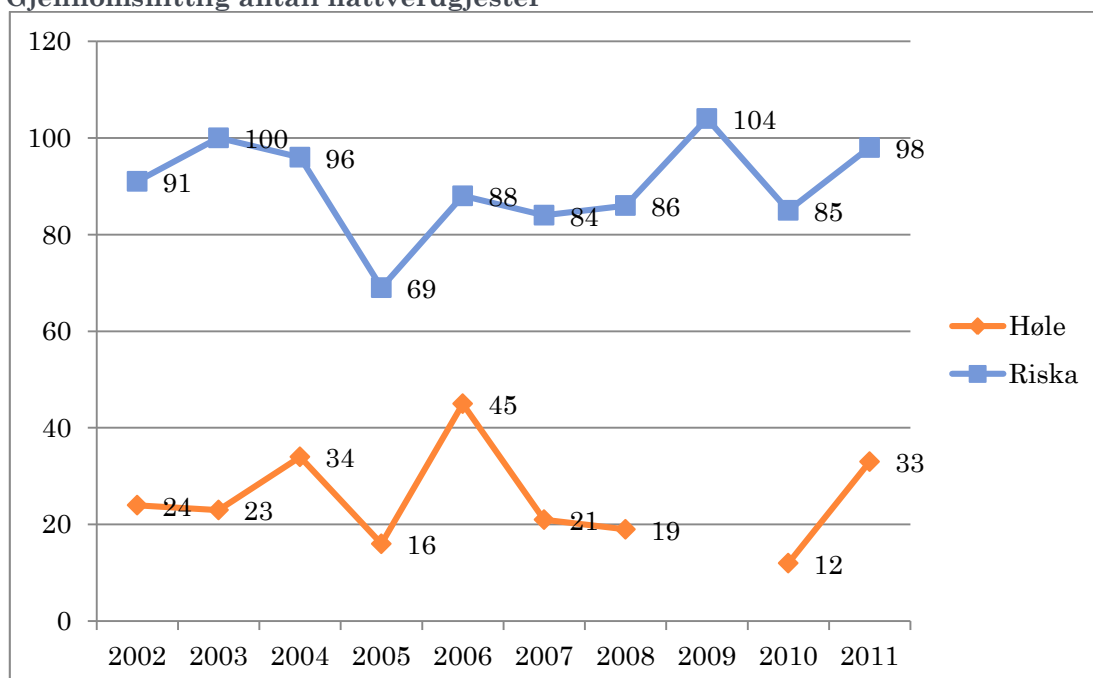
Befolkning - kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
Høle	1010	875	87
Riska	6786	5334	79

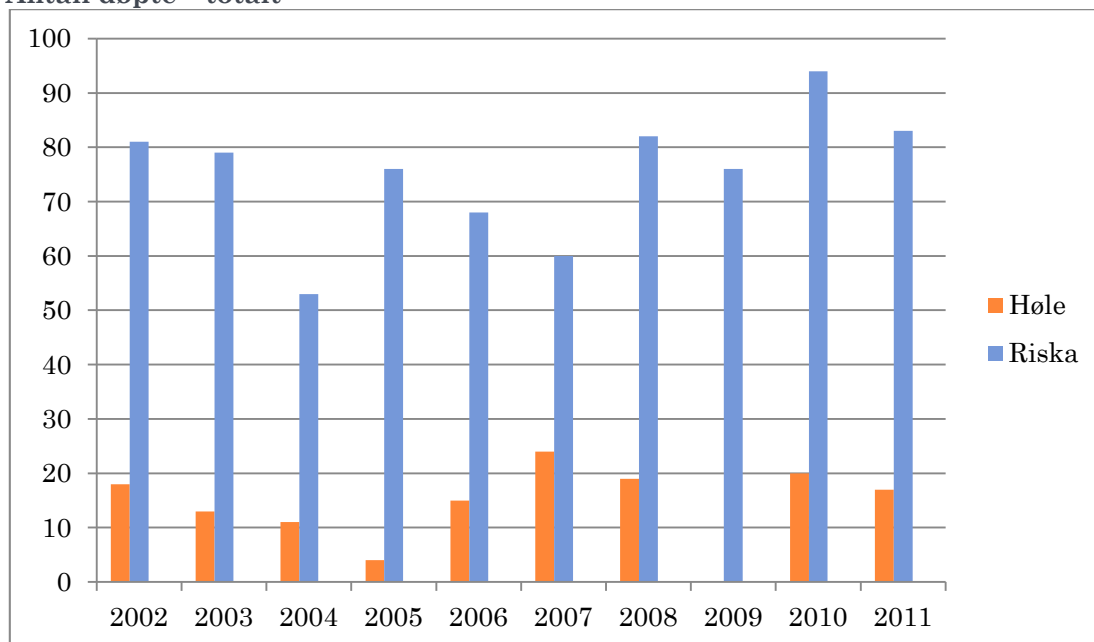
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

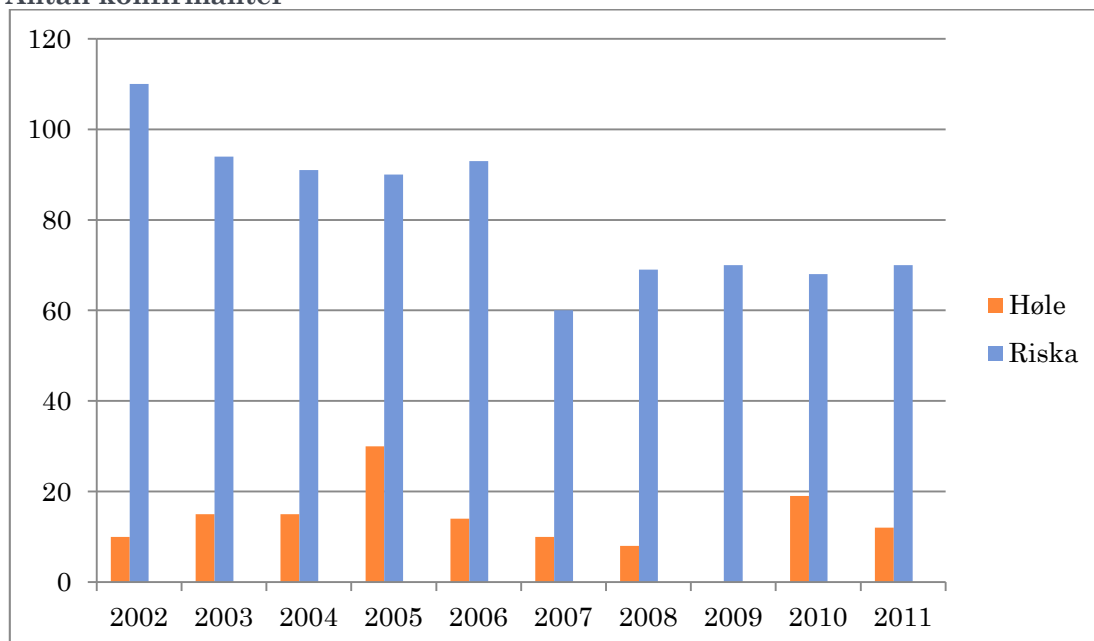
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
18	13	11	4	15	24	19	0	20	17
81	79	53	76	68	60	82	76	94	83
99	92	64	80	83	84	101	76	114	100

Antall konfirmanter

Innsamlede midler 2011

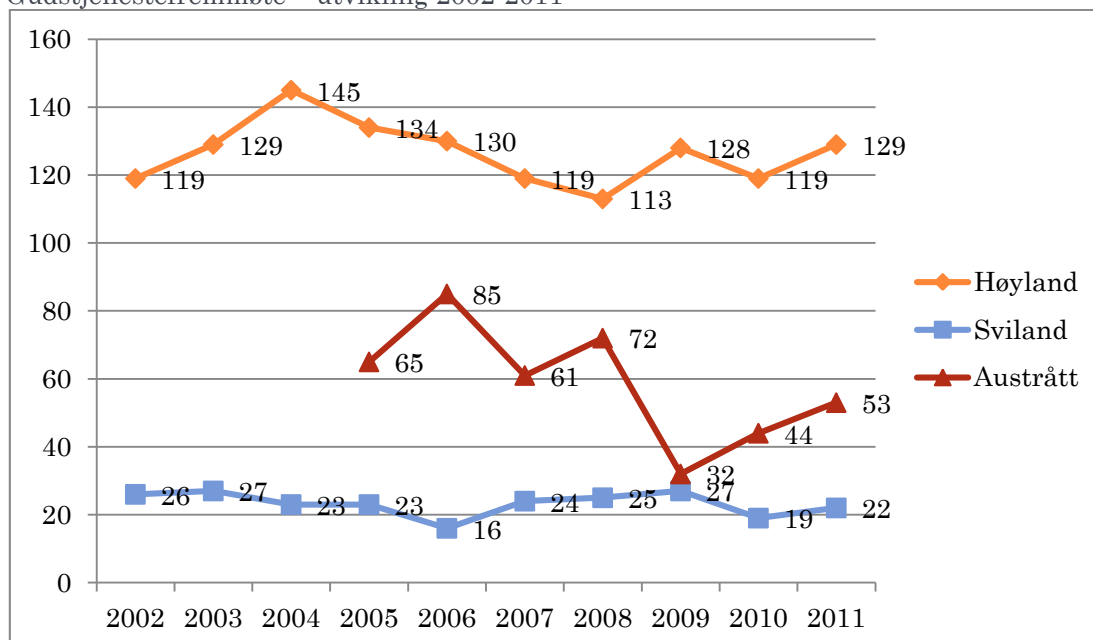
	Høle	Riska
Offer eget arbeid	35253	165319
Offer eksternt	38266	237466
Givertjeneste	40800	480250
Andre inntekter	0	120841
Totalt	114319	1003876

Høyland sokn

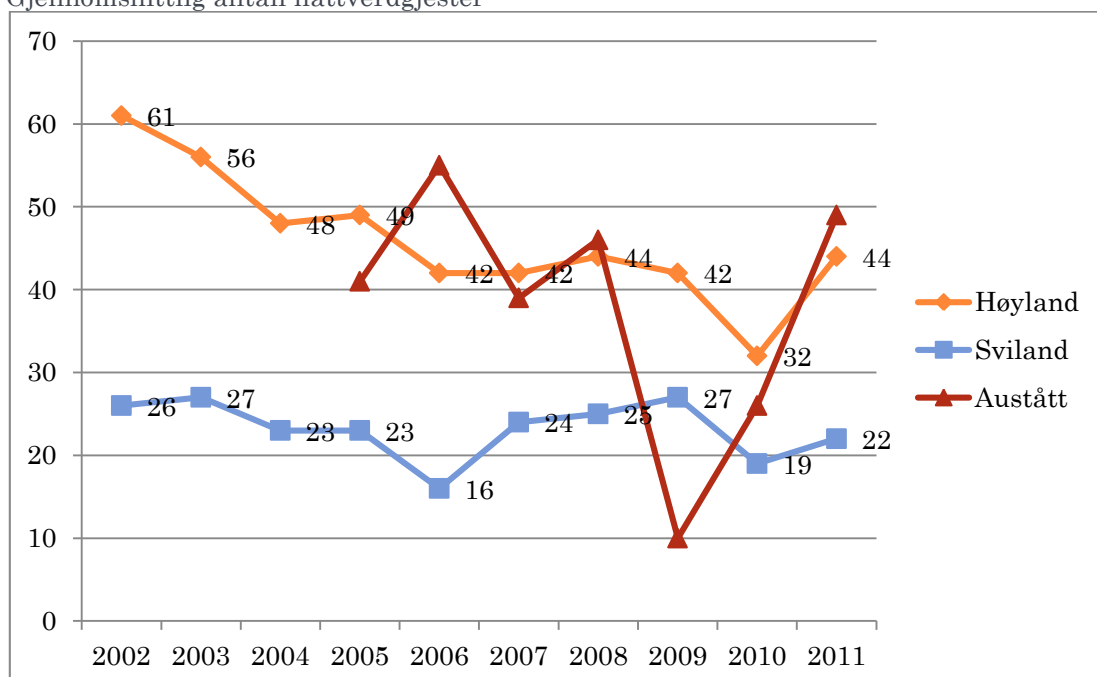
Befolkning – kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
Austrått	7719	6590	76
Sviland	1008		

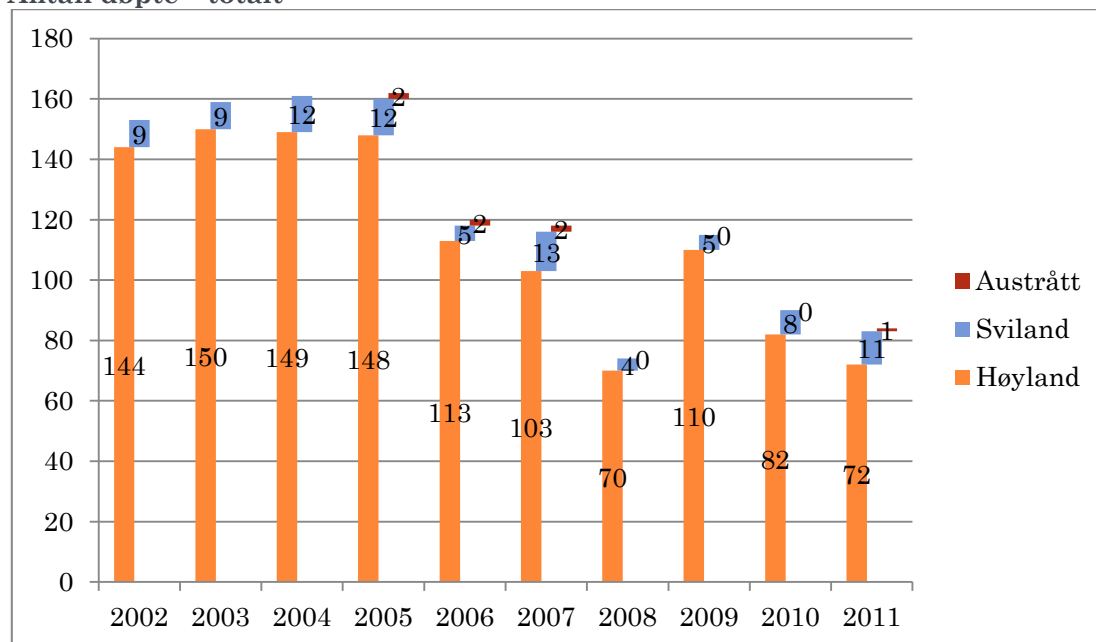
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

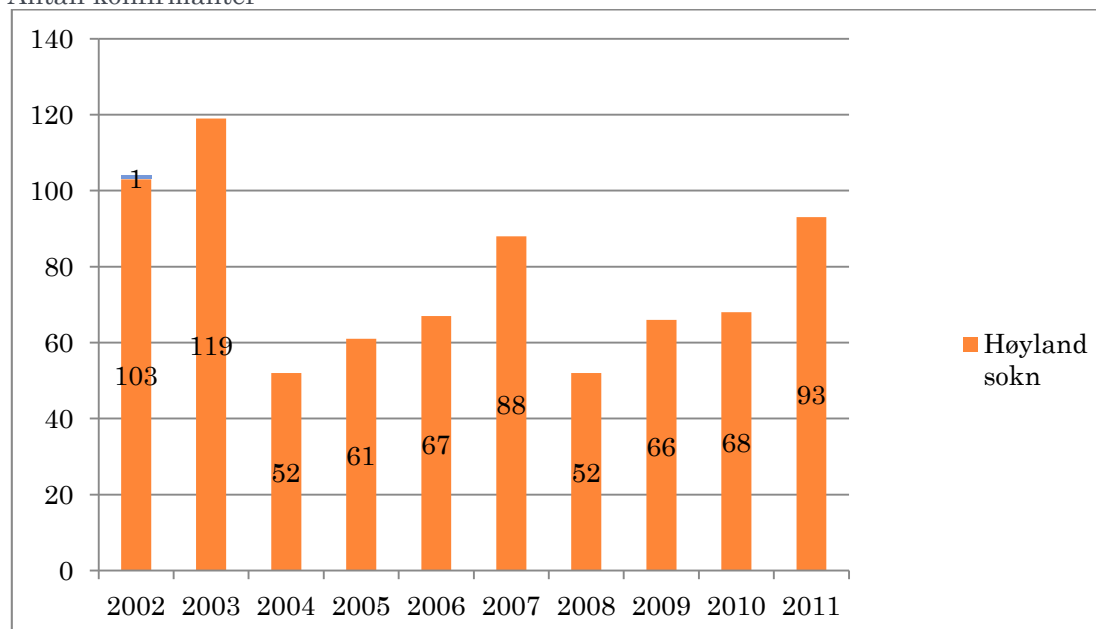
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
HØY	144	150	149	148	113	103	70	110	82	72
SVI/AU	9	9	12	12/2	5/2	13/2	4	5	8	11/1
TOT	153	159	161	162	120	118	74	115	90	84

Antall konfirmanter

Innsamlede midler 2011

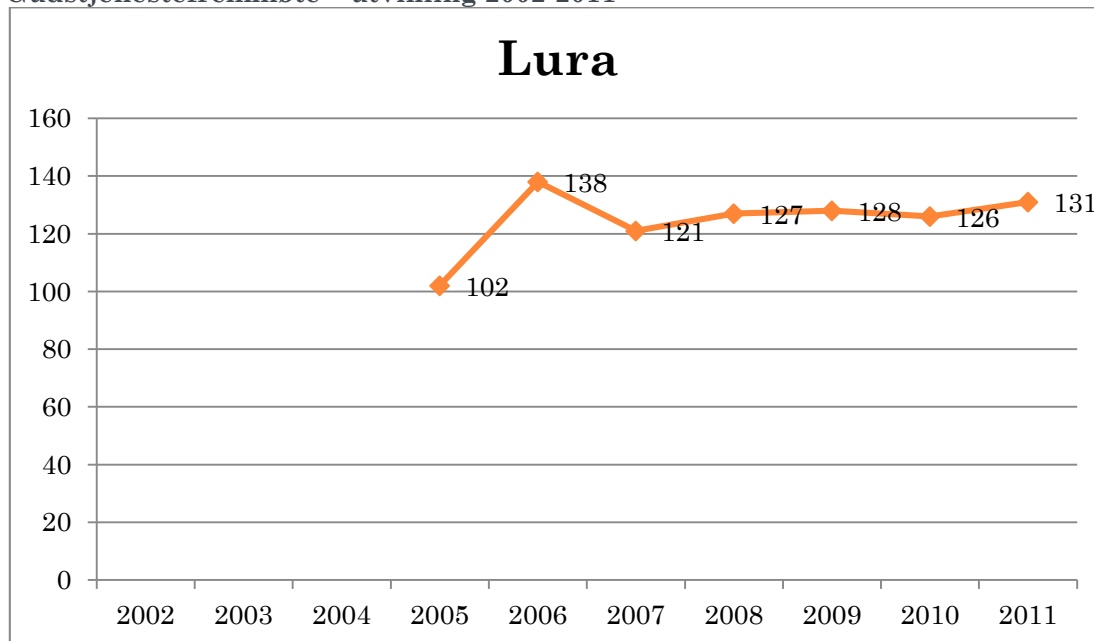
	Høyland	Sviland	Austrått	Totalt
Offer eget arbeid	181386	31724	36053	
Offer eksternt	50751	26200		
Givertjeneste	300080		76300	
Andre inntekter				
Totalt	532274	57924	112353	702551

Lura sokn

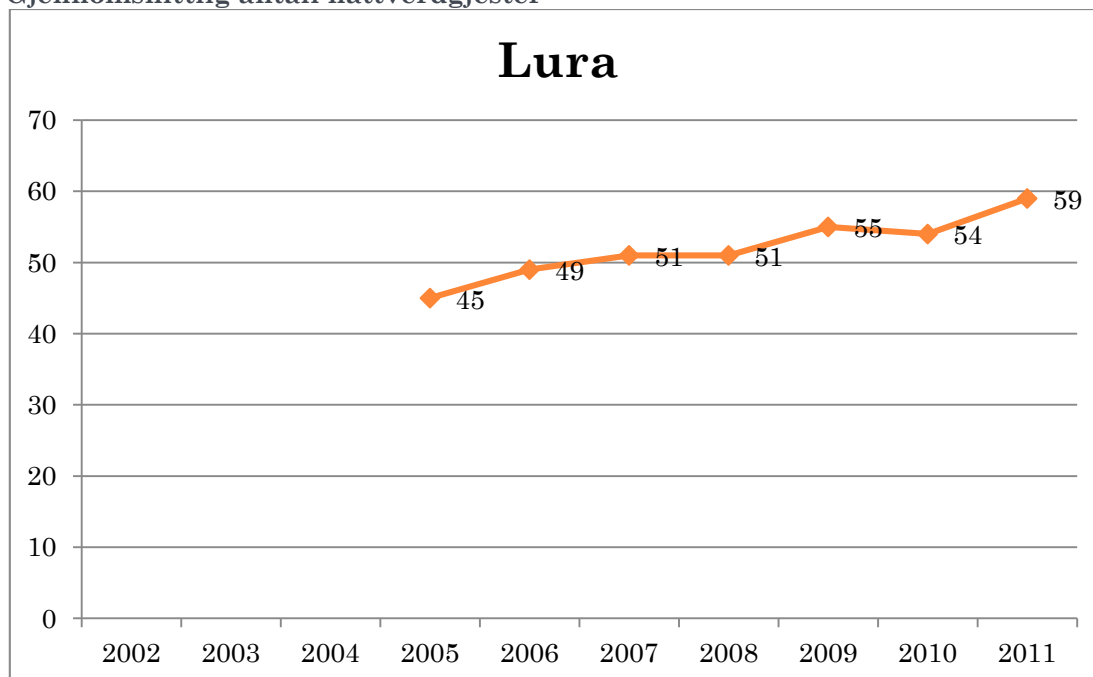
Befolkning – kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
	6385	9575	67

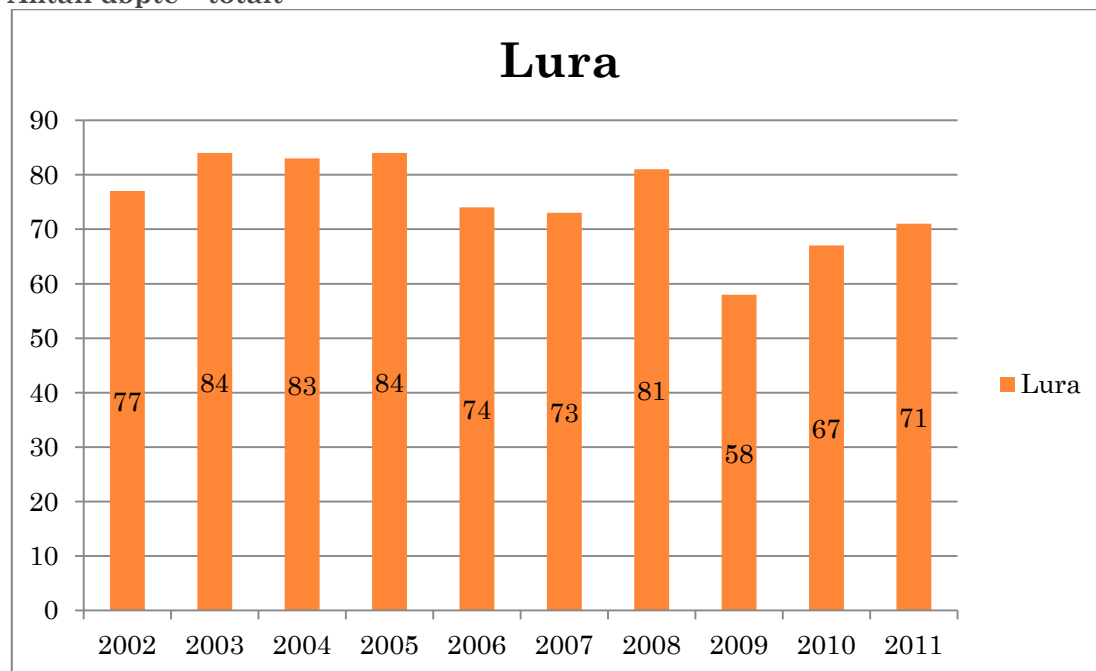
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

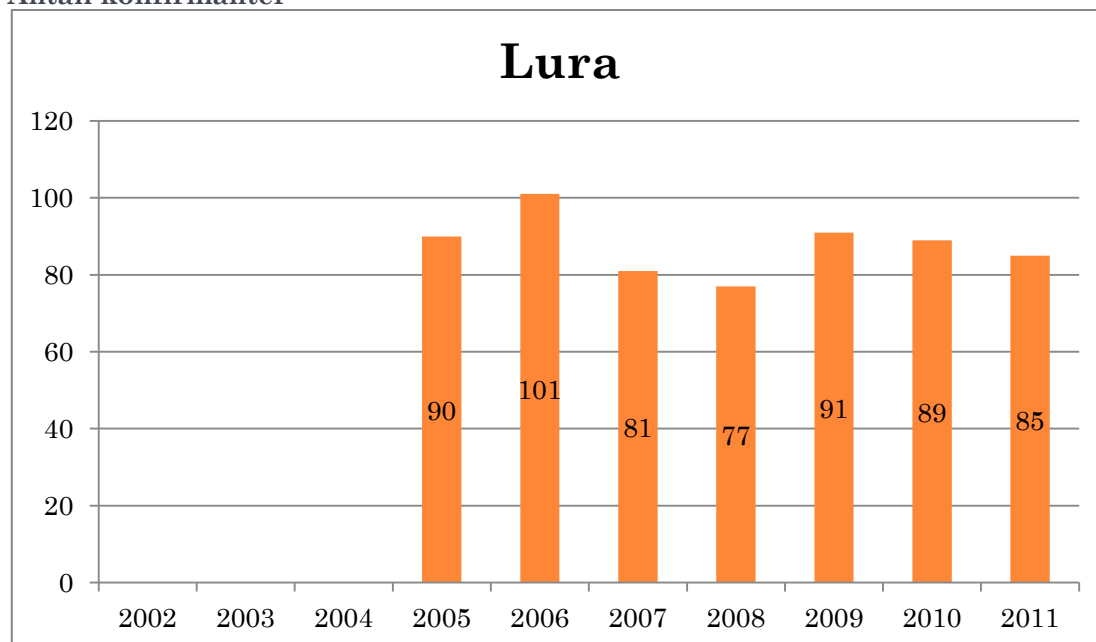
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
77	84	83	84	74	73	81	58	67	71

Antall konfirmanter

Innsamlede midler 2011

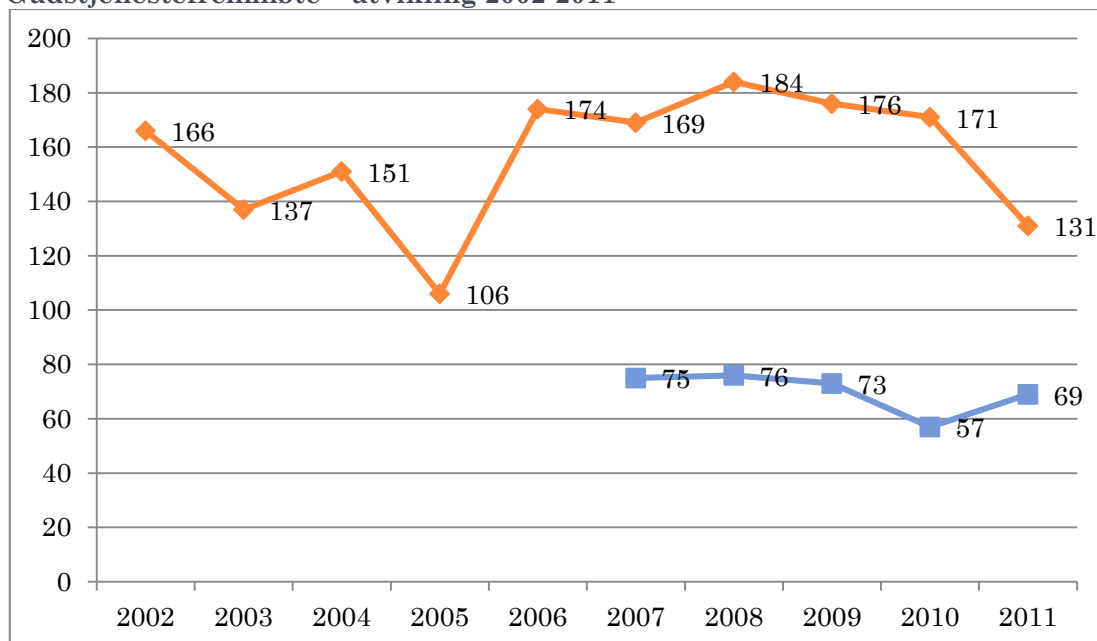
	Lura
Offer eget arbeid	142320
Offer eksternt	133615
Givertjeneste	276426
Andre inntekter	145000
Totalt	697361

Sandnes sokn

Befolkning – kirkemedlemskap - medlemsprosent

Pr.1.1.2012	Befolkning	Kirkemedlemmer	Medlemsprosent
Sandnes	10030	7027	70
Smeaheia			

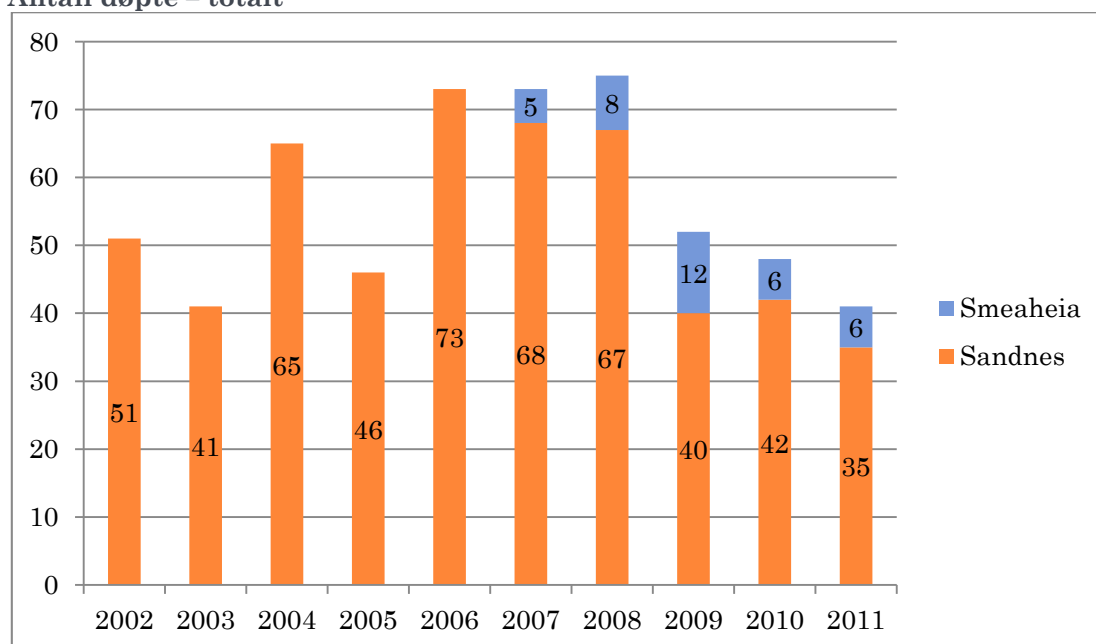
Gudstjenestefremmøte – utvikling 2002-2011

Gjennomsnittlig antall nattverdgjester

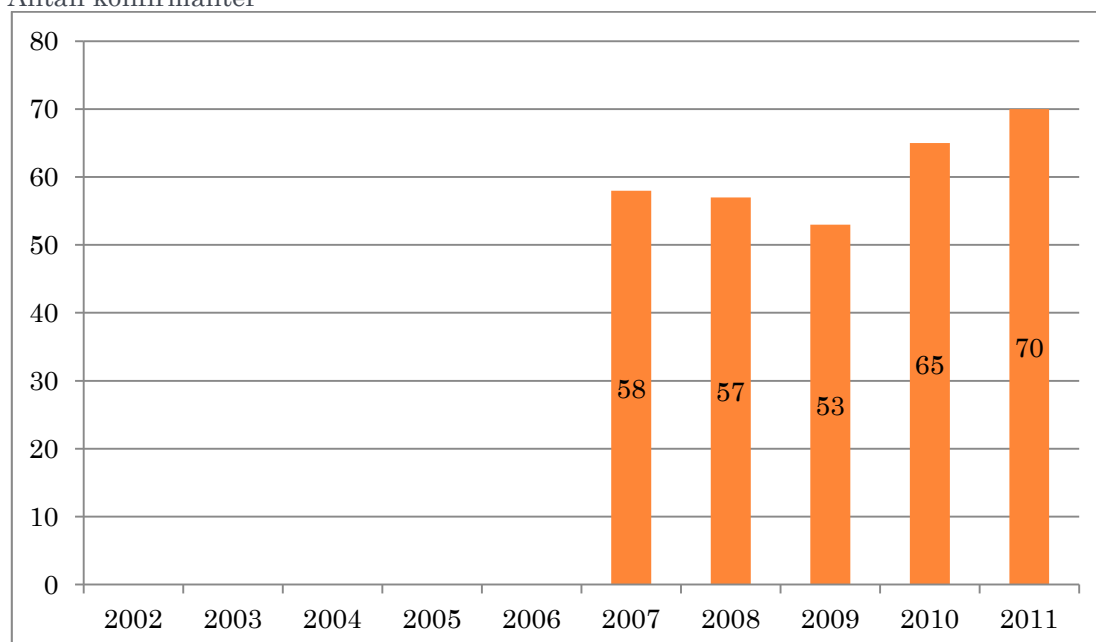
Antall døpte – totalt

Døpte totalt i soknet:

2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
51	41	65	46	73	73	75	62	48	41

Antall konfirmanter

Innsamlede midler 2011

	Sandes	Smeaheia
Offer eget arbeid	203086	11154
Offer eksternt	207431	12545
Givertjeneste	370400	83000
Andre inntekter	103564	5500
Totalt	884481	112199

FORSLAG TIL ET SAMTALEOPPLEGG I MENIGHETSRÅD OG STABER RUNDT UNDERSØKELSEN

1. Samtal kort om undersøkelsen og se sammen på hvilke metoder som er brukt. La gjerne en innlede meget kort om dette.

2. Begynn samtalen med å se på statistikkene for det arbeidet som faller inn under menighetsrådet.

- Hva kan vi lære om menigheten vår ut fra disse tallene?
- Er det noe som er overraskende?
- Hva sier tallene om situasjonen her hos oss?

2. Se på felles statistikkene (s.4-9) hva forteller disse oss om byen vår og utviklingen?

- Hva kan vi lære av dette?
- På hvilken måte kan vi si at Sandnes skiller seg ut fra andre byer i landet vårt når det gjelder menighetsutvikling?

3. Se på statistikkene fra undersøkelsen blant de ansatte og beskrivelsen av de kvalitative intervjuene.

- Hva kan vi lære av dette?
- Hva utfordrer oss?
- Har noe av dette betydning her hos oss?
- Er det noe vi bør se nærmere på?

4. Hva tenker vi som sted/menighetsråd om anbefalingene som springer ut av undersøkelsen?

- Drøft den enkelte anbefaling.
- Gjengi hva som er tenkt og drøft relevansen i deres sammenheng?

5. Prøv å blinke ut 2-3 ting dere vil jobbe videre med ut fra undersøkelsen. Gjør dette så konkret som mulig og deleger ansvar for oppfølging og bli enig om hvordan dere vil komme tilbake til dette.

VEDLEGG: INTERVJU GUIDE- KVALITATIVE INTERVJU

1: Gudstjenesten

1,1 Fortell om gudstjenesten i menighet

1,2 Hvordan har gudstjenestearbeidet i menigheten utviklet seg gjennom de siste ti årene?

1,3 Hvordan vil du beskrive menighetskjernen?

1,4 Hvilke faktorer er plussfaktorene i gudstjenestearbeidet?

1,5 Hva er de viktigste veksthindringer i gudstjenestearbeidet?

1,6 Hvordan ser du for deg utviklingen fremover i forhold til gudstjenesten i menigheten? Senarioer.

1,7 Hva har skjedd i arbeidet med gudstjenestereformen? Hvordan har dette påvirket gudstjenesteverdiene her hos dere?

1,8 Intervjuer: Presentere tallene for gudstjenestearbeidet i menigheten og Sandnes, samt stabens opplevelse av gudstjenestearbeidet.

1.9 Annet. Gi mulighet til kommentarer og konklusjoner.

2: Trosopplæring

2,1 Fortell om menighetens trosopplæringsarbeid

2,2 Hvilke mål jobber dere etter og hvordan tenker dere å bygge dette arbeidet over tid?

2,3 Hvordan bruker menigheten trosopplæringsmidlene? Hvilke prioriteringer ligger til grunn for bruk av midlene?

2,4 Hvordan vurderer du styrken og svakheten ved dette arbeidet pr dag?

2,5 Hvilke faste barnegrupper har menigheten og hvordan følges disse opp?

2,6 Hvordan tenker og prioriterer dere trosopplæringen i forhold til kontinuerlige arbeid?

2,7 Hva gjør trosopplæringen med ledersituasjonen? Blir flere engasjert? Hvordan trenes leder? Er det blitt lettere å finne ledere? Utløser trosopplæringen ledere i barne- og ungdomsarbeidet generelt?

2,8 Hvordan er situasjonen til ungdomsarbeidet i menigheten?

2,9 Hvordan blir ungdom aktive i menigheten? Hva skal til for at ungdom blir mer aktive i menighetsarbeidet?

2,10 I lys av det du nå har sagt. Referere til undersøkelsen: Stabens opplevelse av trosopplæringsarbeidet og statistikken.

Mulighet til kommentarer og konklusjoner. Hvordan forstår og tolker du dette?

3: Diakoni

3,1 Fortell om hvordan menigheten tenker om diakoni.

3,2 Fortell om noen diakonale tiltak som du opplever vellykket.

3,3 Hvordan jobber menigheten med internasjonal misjon?

3,4 Har menigheten en diakoniplan? Hvem har i så fall ansvar i forhold til den?
Hvordan følges dette opp?

3,5 Staben i menigheten har beskrevet menighetens kjennskap og engasjement i forhold til diakoni og misjon på denne måten. Hva tenker du om det?

3,6 Annet

4: Kirkelige strukturer

4,1 Opplever du menighetens geografiske grenser som naturlige? Hvilke utfordringer står en overfor hos dere?

4,2 Tenk på alle menighetene i Den norske kirke i Sandnes. Har vi naturlige geografiske enheter? Har vi for få eller for mange? Hva er de geografiske utfordringene vi står overfor?

4,3 Hvordan bør kirken møte utbyggingen av de store nye boområdene i Sandnes?

4,4 Hvordan bør vi som kirke gå frem når vi ønsker å starte ny virksomhet?

4,5 Hva tenker du om begrepet menighetsutvikling?

Hva trenger din menighet hjelp til i så måte? Hva kan gjøres på kort og lang sikt på dette området?

4,6 Annet